

Związek Pracodawców Górnośl. Przemysłu
Górniczego - Hutniczego

Arbeitgeberverband der Oberschlesischen
Bergwerks- u. Hüttenindustrie

Ustawa
o inspekcji pracy

Gesetz
über die Arbeitsaufsicht

Katowice, 1. II. 1929

Związek Pracodawców Górnośl. Przemysłu
Górnictwo - Hutniczego

Arbeitgeberverband der Oberschlesischen
Bergwerks- u. Hüttenindustrie

Ustawa
o inspekcji pracy

Gesetz
über die Arbeitsaufsicht

Katowice, 1. II. 1929.

Spis rzeczy.

Uwagi wstępne	I
Rozporządzenie z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy	1
Ustawa Śląska z dnia 16 kwietnia 1928 r. w przedmiocie wprowadzenia na obszar Województwa Śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy	14
Rozporządzenie z dnia 20 lutego 1928 r. w sprawie podziału terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej na okręgi i obwody Inspekcji Pracy	15
Rozporządzenie z dnia 24 lutego 1928 r. o udziale inspektorów pracy w czynnościach, dotyczących pozwoleń na otwarcie lub przebudowę zakładów przemysłowych	22
Rozporządzenie z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku wzajemnym organów inspekcji pracy i władz górniczych	24
Rozporządzenie z dnia 22 marca 1928 r. o współdziałaniu organów policji państwowej i władz samorządowych i inspekcją pracy	25
Rozporządzenie z dnia 2 kwietnia 1928 r. o komisjach specjalnych, powołanych do rozstrzygania skarg na nakazy inspektorów pracy	27
Rozporządzenie z dnia 30 czerwca 1928 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowisko podinspektorów w inspektorów pracy	30
Rozporządzenie z dnia 6 października 1928 r. o postępowaniu lekarzy inspekcji pracy i o stosunku ich do innych organów inspekcji pracy	35

Inhaltsverzeichnis.

Vorbemerkungen	I
Verordnung vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht	1
Schlesisches Gesetz vom 16. 4. 1928 über die Einführung der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsauf- sicht auf dem Gebiete der Wojewodschaft Schlesien	14
Verordnung vom 20. Februar 1928 über die örtliche Einteilung der Repu- blik Polen in Bezirke und Kreise der Arbeitsaufsicht	15
Verordnung vom 24. Februar 1928 über die Mitwirkung der Arbeitsinspek- toren bei der Erteilung der Erlaubnis zur Errichtung oder zum Umbau von gewerblichen Anlagen	22
Verordnung vom 24. Februar 1928 über das gegenseitige Verhältnis der Organe der Arbeitsaufsicht und der Bergbehörden	24
Verordnung vom 22. März 1928 über die Mitwirkung der Organe der staatlichen Polizei und der Selbstverwaltungsbehörden mit der Arbeitsaufsicht	25
Verordnung vom 2. April 1928 über Sonderausschüsse zur Entscheidung von Klagen gegen Verfügungen der Arbeitsinspektoren	27
Verordnung vom 30. Juni 1928 über den Vorbereitungsdienst und die Prü- fung der Bewerber um Stellen als Unterarbeitsinspektoren und als Arbeitsinspektoren	30
Verordnung vom 6. Oktober 1928 über die Tätigkeit der Arbeitsinspek- tionsärzte und über ihr Verhältnis zu anderen Organen der Arbeitsinspektion	35

Uwagi wstępne.

Moc obowiązującą rozporządzenia o inspekcji pracy z dnia 14 lipca 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, poz. 590) rozszerzono ustawą śląską z dnia 16 kwietnia 1928 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 11, poz. 25) na obszar Województwa Śląskiego, gdzie rozporządzenie to weszło w życie z dniem 1 listopada 1928 r. Równocześnie z rozporządzeniem o inspekcji pracy weszło w życie na Śląsku rozporządzenie wykonawcze wydane do rozporządzenia o inspekcji pracy za wyjątkiem tych rozporządzeń, w których postanawia się wyraźnie, że nie obowiązują na Śląsku. Są to:

- 1) rozporządzenie z dnia 24 lutego 1928 r. o udziale inspektorów pracy w czynnościach, dot. pozwoleń na otwarcie lub przebudowę zakładów przemysłowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 41, poz. 398) i
- 2) rozporządzenie z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku wzajemnym organów inspekcji pracy i władz górniczych (Dz. Ust. R. P. Nr. 41, poz. 399).

Mimo to włączyliśmy oba te rozporządzenia do niniejszego zbioru postanowień o inspekcji pracy, ponieważ ewentualnie także i te rozporządzenia mogą wejść w życie na Śląsku.

Inspekcja pracy jest organem administracji państwowej, której zadaniem jest, nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie pracy i o higienie pracy. Z powyższego powierzonego inspekcji pracy zadania wypływa szereg uprawnień, bądź wyraźnie w rozporządzeniu o inspekcji pracy przewidzianych, bądź też wypływających bezpośrednio z rodzaju działalności inspekcji pracy. Działalność inspekcji pracy, jak każda działalność administracyjna polega na wykonywaniu szeregu czynności o rozmaitej doniosłości i mocy prawnej. Do tego rodzaju czynności należy prawo nadzoru nad zakładami pracy, przeprowadzenie potrzebnej korespondencji, udzielanie rad, wskazówek, wyjaśnień, czynienie propozycji, zapytań, wyrażanie życzeń, ostrzeżeń i t. p. oraz wydawanie nakałów i orzeczeń.

Skutki prawne związane są tylko z temi czynnościami inspekcji pracy, które są aktami administracyjnymi w ściślejszem znaczeniu (orzeczenia i nakazy) oraz z temi czynnościami administracyjnymi, które na podstawie wyraźnych postanowień zawartych w ustawach albo rozporządzeniach wyposażone są w skutki prawne. Do tych należą n. p. prawo żądania udzielania informacji i dat statystycznych w sprawach, wchodzących w zakres działalności inspekcji pracy albo prawo żądania przed-

Vorbemerkungen.

Die Verordnung über die Arbeitsaufsicht vom 14. Juli 1927 (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, Pos. 590) ist durch das schlesische Gesetz vom 16. April 1928 (Dz. Ust. Śl. Nr. 11, Pos. 25) auf das Gebiet der Wojewodschaft Schlesien ausgedehnt worden. Dadurch ist die Verordnung über die Arbeitsaufsicht mit dem 1. November 1928 auch in Schlesien in Kraft getreten. Gleichzeitig damit haben die zu der Verordnung über die Arbeitsaufsicht ergangenen Ausführungsbestimmungen in Schlesien Geltungskraft erlangt mit Ausnahme derjenigen Verordnungen, bei denen ausdrücklich bestimmt worden ist, dass sie in Schlesien nicht gelten. Das sind:

1. die Verordnung vom 24. Februar 1928 über die Mitwirkung der Arbeitsinspektoren bei der Erteilung der Erlaubnis zur Errichtung oder zum Umbau von gewerblichen Anlagen (Dz. Ust. R. P. Nr. 41, Pos. 398) und
2. die Verordnung vom 24. Februar 1928 über das gegenseitige Verhältnis der Organe der Arbeitsaufsicht und der Bergbehörden (Dz. Ust. R. P. Nr. 41, Pos. 399).

Wir haben trotzdem auch diese beiden Verordnungen in die vorliegende Sammlung der Bestimmungen über die Arbeitsaufsicht aufgenommen, weil womöglich auch diese Verordnungen später auch für Schlesien Geltungskraft bekommen können.

Die Arbeitsaufsicht ist ein Organ der Staatsverwaltung, das die Aufgabe hat, die Beachtung der Vorschriften auf dem Gebiete des Arbeitsschutzes und der Arbeitshygiene zu beaufsichtigen. Aus dieser der Arbeitsaufsicht übertragenen Aufgabe geht eine Anzahl von Befugnissen hervor, die entweder ausdrücklich in der Verordnung über die Arbeitsaufsicht vorgesehen sind, oder auch unmittelbar aus dem Charakter der Tätigkeit der Arbeitsaufsicht hervorgehen. Die Tätigkeit der Arbeitsaufsicht beruht, wie jede andere Verwaltungstätigkeit, in der Ausübung einer Anzahl von Tätigkeiten unterschiedlicher Bedeutung und Rechtswirkung. Zu dieser Art von Tätigkeiten gehört das Recht, Betriebe zu beaufsichtigen, notwendige Schriftwechsel zu führen, Ratschläge, Hinweise, Aufklärungen und Vorschläge zu erteilen, Anfragen entgegenzunehmen, Wünsche und Warnungen auszusprechen usw., sowie auch Verfügungen und Entscheidungen zu erlassen.

Rechtliche Folgen sind mit der Tätigkeit der Arbeitsaufsicht nur dann verbunden, wenn es sich um Verwaltungsakte in engerem Sinne (Entscheidungen und Verfügungen) handelt, sowie um solche Verwaltungstätigkeiten, die durch ausdrückliche Bestimmungen in Gesetzen oder Verordnungen mit Rechtsfolgen ausgestattet sind. Dazu gehört z. B. das Recht, Auskünfte und statistische Angaben über Tatsachen, die zum Wirkungsbereich der Arbeitsaufsicht gehören, zu fordern oder das Recht, die

kładania ksiąg, dokumentów, planów i rysunków, które dotyczą ochrony pracy, urządzeń technicznych i pozwoleń na otwarcie lub przebudowę zakładu, żądania dotyczące dostarczania próbek surowców i materiałów używanych przy wytwórczości, dalej prawo wzywania w razie potrzeby osób zainteresowanych do biura inspekcji pracy.

Do aktów administracyjnych w ściślejszym znaczeniu, posiadających moc obowiązującą i wywołujących skutki prawne, należą w szczególności nakazy i orzeczenia wymienione w art. 23.

Nakazy i orzeczenia w sensie rozporządzenia o inspekcji pracy, są to decyzje władzy administracyjnej, przeciwko którym można w różny sposób wnosić skargi do wyższych instancji. Skargi na orzeczenia inspektora obwodowego rozstrzyga ostatecznie inspektor okręgowy, podczas gdy od nakazu inspektora obwodowego zaskarżonego do inspektora okręgowego i przez niego rozstrzygniętego, służy jeszcze odwołanie do Ministra Pracy i Opieki Społecznej, który rozstrzyga w III. instancji. Dla zaczepiania nakazów wymagających zmiany urządzeń technicznych lub sposobów wytwórczości, jako to wprowadzenia nowych maszyn, zmiany surowców albo półfabrykatów zużywanych przy wytwórczości, przewidziane jest specjalne postępowanie. Skarg na takie nakazy nie wnosi się do bezpośrednio wyższej władzy, lecz do Komisji specjalnej przy Wojewodzie, przeciwko orzeczeniu której to Komisji specjalnej dopuszczalne jest odwołanie się do Komisji przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej. Po wyczerpaniu toku instancji przysługuje ponadto skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Rozróżnienie „orzeczenia“ od „nakazu“ może w praktyce wywoływać pewne trudności. W ścisłym znaczeniu „nakaz“ jest zarządzeniem inspektora pracy; może on zawierać żądanie wykonania lub zaniechania czegoś, n. p. żądanie zmiany obwieszczenia wewnętrznego w razie niezgodności z przepisami prawa, żądanie uruchomienia żłóbka fabrycznego, zakaz zatrudniania kobiet po godzinie 10-tej wieczorem i t. p.

Pod względem formalnym „nakaz“ w rozumieniu rozporządzenia winien odpowiadać następującym warunkom:

a) winien być wydany przez właściwą władzę (inspektora obwodowego względnie specjalnego, powołanego przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej zgodnie z przepisami art. 11-go rozporządzenia, względnie osoby, posiadającej ich uprawnienia; zob. niżej punkt 7);

b) winien być sporządzony na piśmie i skierowany do kierownika zakładu (art. 23 rozp. o insp. pracy);

c) winien zawierać oznaczenie terminu wykonania zarządzenia (art. 79 rozp. z dn. 22. III. 1928 r. o postępow. administr. Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341);

d) winien zawierać pouczenie o przysługujących środkach prawnych (art. 76 rozp. o postępow. administr.);

Vorlegung von Büchern, Urkunden, Plänen, Zeichnungen zu verlangen, die den Arbeitsschutz, technische Einrichtungen oder die Errichtungs- oder Umbauerlaubnis eines Betriebes betreffen, sowie die Aushändigung von Rohstoff- und Materialproben, die bei der Erzeugung verwendet werden, zu verlangen, ferner das Recht, erforderlichenfalls die beteiligten Personen in das Büro der Arbeitsaufsicht vorzuladen.

Zu den Verwaltungsakten in engerem Sinne, die bindende Kraft besitzen und rechtliche Folgen hervorrufen, gehören insbesondere die in Art. 23 erwähnten Verfügungen (nakazy) und Entscheidungen (orzeczenia).

Die Verfügungen und Entscheidungen im Sinne der Verordnung über die Arbeitsaufsicht stellen Entscheidungen einer Verwaltungsbehörde dar, gegen die in verschiedener Weise Klage bei den höheren Instanzen erhoben werden kann. Klagen gegen eine Entscheidung (orzeczenie) des Kreisarbeitsinspektors entscheidet der Bezirksarbeitsinspektor endgültig, wogegen gegen die Verfügung (nakaz) des Kreisarbeitsinspektors, über die der Bezirksarbeitsinspektor auf eine erhobene Klage hin entschieden hat, noch die Berufung beim Minister für Arbeit und soziale Fürsorge gegeben ist, der in III. Instanz entscheidet. Zur Anfechtung von Verfügungen, durch die eine Abänderung technischer Einrichtungen oder Produktionsmethoden, sowie die Einführung neuer Maschinen, die Aenderung von Rohstoffen oder von Halbfabrikaten, die bei der Herstellung verwendet werden, verlangt werden, ist ein besonderes Verfahren vorgesehen. Die Klage gegen derartige Verfügung wird nicht bei der nächst höheren Behörde erhoben, sondern bei einer Sonderkommission beim Wojewoden, und gegen die Entscheidung dieser Sonderkommission ist die Berufung an die Kommission beim Minister für Arbeit und soziale Fürsorge zulässig. Nach Erschöpfung des Instanzenweges ist ausserdem noch das Recht auf Klage beim Obersten Verwaltungsgerichtshof gegeben.

Die Unterscheidung zwischen „Entscheidungen“ und „Verfügungen“ kann in der Praxis gewisse Schwierigkeiten verursachen. Im engeren Sinne ist jede Anordnung des Arbeitsinspektors eine Verfügung. Sie kann die Forderung zu einem Tun oder Unterlassen enthalten, z. B. die Forderung zur Aenderung eines Aushanges, falls er mit den Gesetzesvorschriften nicht übereinstimmt, die Forderung zur Errichtung eines Fabrikkinderhortes, das Verbot der Beschäftigung von Frauen nach 10 Uhr abends u. ä.

In formeller Hinsicht hat „die Verfügung“ im Sinne der Verordnung folgenden Bedingungen zu entsprechen:

a) sie muss durch die zuständige Behörde erlassen werden (Bezirksarbeitsinspektor bzw. durch einen speziellen durch den Minister für Arbeit und soziale Fürsorge in Uebereinstimmung mit den Vorschriften des Art. 11 der Verordnung berufenen Arbeitsinspektor bzw. durch eine Person, die dieses Recht besitzt);

b) sie muss schriftlich ausgefertigt und an den Betriebsleiter gerichtet sein (Art. 23 der VO über die Arbeitsaufsicht);

c) sie muss die Bezeichnung der Frist zur Ausführung der Anordnung enthalten (Art. 79 der VO vom 22. 3. 1928 über das Verwaltungsverfahren (Dz. Ust. R. P. Nr. 36. Pos. 341);

e) winien opierać się na obowiązujących przepisach, co do bezpieczeństwa życia, zdrowia lub moralności, oraz wogóle przepisach o ochronie pracy (art. 23 rozp. o insp. pracy); przepisy te winny być powołane w nakazie (art. 75 rozp. o postępow. administr.).

Przed wydaniem nakazu inspektor pracy sporządza protokół, stwierdzający, iż w danym zakładzie pracy obowiązujące przepisy nie są przestrzegane. Samo sporządzenie protokołu bez wydania nakazu nie wywołuje skutków prawnych (art. 23).

Pozostałe decyzje organów inspekcji pracy, nie będące „nakazami”, będą w rozumieniu rozporządzenia „orzeczeniami”, o ile dotyczą spraw zastrzeżonych do decyzji inspekcji pracy przez rozporządzenie o inspekcji pracy lub poszczególne ustawy (art. 9 rozp. o inspekcji pracy). Forma wydawania orzeczeń nie jest w rozporządzeniu o inspekcji pracy ściśle przewidziana. Z punktu widzenia przepisów o postępowaniu administracyjnym (rozp. z dn. 22. III. 1928 r., orzeczenie), jako decyzja władzy administracyjnej, może być orzeczenie ogłoszone ustnie, jeżeli jest wydane w obecności strony. Jednakże strona może natychmiast zgłosić żądanie doręczenia decyzji na piśmie. Orzeczenie, podobnie jak nakaz, winno być wydane przez właściwą władzę, zawierać powołanie na obowiązujące przepisy, stanowiące podstawę prawną oraz wskazywać przysługujące środki prawne (art. 75 i 76 rozp. o postępow. administr.).

Jako przykłady „orzeczeń” w rozumieniu rozporządzenia o inspekcji pracy w sprawach zastrzeżonych do decyzji inspekcji pracy, wymienić można następujące decyzje: zatwierdzenie lub odmowa zatwierdzenia regulaminu fabrycznego, odmowa przedłużenia czasu pracy, orzeczenie o niezgodności obwieszczenia wewnętrznego z obowiązującymi przepisami prawa i t. p.

Specjalną kategorię „orzeczeń” stanowią orzeczenia karne inspektorów pracy, co do których zgodnie z art. 33 rozp. przysługują odrębne środki prawne (żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi; żądanie to musi być wniesione na ręce inspektora w ciągu 7 dni).

„Orzeczenia” (nie nakazy) właściwych inspektorów pracy mogą być w drodze administracyjnej zaskarżane tylko do jednej wyższej instancji; skargę na orzeczenie inspektora obwodowego rozstrzyga ostatecznie inspektor okręgowy. Ponadto przysługuje już tylko skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Środki prawne są więc przy orzeczeniach bardziej ograniczone niż przy nakazach.

Zakład pracy, który otrzymuje nakaz właściwego inspektora pracy i niema możliwości wykonania tego nakazu, względnie uważa go za niesłuszny, pozbawiony podstaw prawnych nie celowy lub nie nadający się do wykonania z innych słusznych względów — może niezwłocznie za-

d) sie hat eine Belehrung über die gegebenen Rechtsmittel zu enthalten (Art. 76 der VO über das Verwaltungsverfahren);

e) sie hat sich auf die geltenden Vorschriften inbezug auf die Sicherheit des Lebens, der Gesundheit oder der guten Sitten, sowie überhaupt auf die Vorschriften über den Arbeitsschutz (Art. 23 der VO über die Arbeitsaufsicht) zu stützen; diese Vorschriften sollen in der Verfügung angegeben werden (Art. 75 der VO über das Verwaltungsverfahren).

Vor dem Erlass einer Verfügung fertigt der Arbeitsinspektor ein Protokoll an, welches feststellt, dass in dem betreffenden Betriebe die geltenden Vorschriften nicht befolgt werden. Die Ausfertigung des Protokolls allein ohne Erlass der Verfügung verursacht keine rechtlichen Folgen. (Art. 23).

Die übrigen Verwaltungsakte der Organe der Arbeitsaufsicht, welche keine „Verfügungen“ sind, werden im Sinne der Verordnung zu „Entscheidungen“, falls sie Angelegenheiten betreffen, welche vorgesehen sind zur Entscheidung der Arbeitsaufsicht durch die Verordnung über die Arbeitsaufsicht oder besondere Gesetze (Art. 9 der VO über die Arbeitsaufsicht). Die Form des Erlasses von Entscheidungen ist nicht in der Verordnung über die Arbeitsaufsicht genau vorgesehen. Vom Gesichtspunkte der Vorschriften über das Verwaltungsverfahren (Verordnung vom 22. 3. 1928), kann die Entscheidung, als Entscheidung der Verwaltungsbehörde mündlich veröffentlicht werden, falls sie in Anwesenheit der Partei erlassen wird. Jedoch kann die Partei sofort den Antrag stellen, dass ihr die Entscheidung schriftlich zugestellt wird. Die Entscheidung ebenso wie die Verfügung muss durch die zuständige Behörde erlassen werden, sie muss den Hinweis auf die geltenden Vorschriften enthalten, welche die Rechtsgrundlage bilden, sowie die zustehenden Rechtsmittel aufweisen (Art. 75 und 76 der Verordnung über das Verwaltungsverfahren).

Als Beispiele von „Entscheidungen“ im Sinne der Verordnung über die Arbeitsaufsicht in Angelegenheiten, die ihrer Entscheidung vorbehalten sind, sind folgende Entscheidungen zu erwähnen: Die Bestätigung oder die Ablehnung der Bestätigung des Fabrikreglements, die Ablehnung der Verlängerung der Arbeitszeit, die Entscheidung über die Nichtübereinstimmung von Aushängen mit den geltenden Gesetzesvorschriften u. ä.

Eine besondere Gruppe von „Entscheidungen“ bilden die Straftscheidungen der Arbeitsinspektoren, inbezug deren übereinstimmend mit Art. 33 der Verordnung besondere Rechtsmittel zustehen (die Forderung auf Ueberweisung der Angelegenheit an das zuständige Gericht. Diese Forderung muss zu Händen des Inspektors innerhalb von 7 Tagen eingereicht werden).

Gegen „Entscheidungen“ (nicht Verfügungen) der zuständigen Arbeitsinspektoren können im Verwaltungswege nur bei einer höheren Instanz Klagen erhoben werden: Die Klage gegen die Entscheidung des Kreisarbeitsinspektors entscheidet der Bezirksarbeitsinspektor endgültig. Ausserdem steht nur die Klage beim Obersten Verwaltungstribunal zu. Die Rechtsmittel sind also bei den Entscheidungen mehr beschränkt als bei den Verfügungen.

skarżyć ten nakaz do wyższej instancji. Skarga (odwołanie) tego rodzaju winna być wniesiona najpóźniej w ciągu 14 dni od dnia doręczenia nakazu na ręce tej władzy, która nakaz wydała. Skargi (odwołania) na nakazy inspektorów pracy obwodowych (względnie specjalnych, o ile zostaną powołani) winny być składane na ich ręce do inspektora okręgowego. Jeżeli okręgowy inspektor pracy wyda orzeczenie odmowne, orzeczenie to można w terminie 14-dniowym zaskarżyć do Ministra Pracy i Opieki Społecznej, który rozstrzyga ostatecznie. Skargę do Ministra Pracy i Opieki Społecznej należy złożyć na ręce inspektora okręgowego.

Wniesienie skargi lub odwołanie nie posiada zasadniczo mocy wstrzymującej. Nakazane zarządzenie musi przeto mimo to być wykonane, jednakże w myśl art. 14-go inspektor pracy, którego orzeczenie lub nakaz zaskarżono, względnie instancja wyższa do której zwrócono się o wstrzymanie wykonania, powinni zarządzić wstrzymanie wykonania, o ile to jest możliwe bez istotnej szkody dla interesu publicznego. Poleca się przeto, przy każdej skardze i przy każdym odwołaniu wnieść podanie o wstrzymanie wykonania, bez względu na główne załatwienie sprawy. Odwołanie, co do którego rozstrzyga Komisja specjalna, wstrzymuje zasadniczo, w przeciwieństwie do innych odwołań i skarg, wykonanie zarządzonych zarządzeń. Wstrzymanie wykonania nie ma miejsca tylko wtedy, o ile warunki w zakładzie pracy zagrażają pracownikom oczywiście niebezpieczeństwem życia albo ciężkim kalectwem. W tym wypadku musi jednak inspektor pracy wyraźnie żądać natychmiastowego wykonania swego nakazu, podając okoliczności uzasadniające to żądanie. Dla załatwienia tego rodzaju sprawy przewidziany jest szczególnie przyspieszony tryb postępowania. Po upływie wskazanych wyżej 14-dniowych terminów skargi i odwołania nie mogą być składane a wydany nakaz względnie orzeczenie stają się prawomocne i winny być wykonane. W razie zaś niewykonania prawomocnego orzeczenia (nakazu) winni ulegają w drodze sądowej karze od 100 do 2000 zł. lub karze aresztu do 6-tygodni względnie obu tym karom łącznie, a nawet karze surowszej, o ile dany czyn jest zagrożony taką karą.

Jeżeli wprowadza się jednak w ruch tok instancji zachowując odnośne terminy, natenczas można po załatwieniu sprawy przez ostatnią instancję odwoławczą wnieść jeszcze skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Niezależnie od wydania nakazu może inspektor pracy, w razie stwierdzenia uchybień w stosowaniu obowiązujących przepisów, nałożyć na przedsiębiorstwo karę albo wnieść do sądu skargę o ukaranie, w zależności od tego, jaki tryb postępowania jest przewidziany w odnośnej ustawie.

Inspektor pracy może zatem:

- 1) nałożyć karę, ustawowo przewidzianą, nie wydając nakazu;

Der Betrieb, der eine Verfügung des zuständigen Arbeitsinspektors erhält und nicht die Möglichkeit zu ihrer Ausführung hat, bzw. sie als unbillig, der gesetzlichen Grundlage entbehrend, unzweckmässig oder aus anderen rechtlichen Gründen als nicht ausführbar betrachtet, kann gegen diese Verfügung unverzüglich bei der höheren Instanz Klage erheben. Die Klage (Berufung) dieser Art muss spätestens innerhalb von 14 Tagen vom Tage der Zustellung der Verfügung zu Händen derjenigen Behörde eingereicht werden, welche die Verfügung erlassen hat. Die Klagen (Berufungen) gegen die Verfügungen der Kreisarbeitsinspektoren (bzw. Sonderinspektoren, falls solche berufen werden), müssen zu deren Händen beim Bezirksarbeitsinspektor eingereicht werden. Falls der Bezirksarbeitsinspektor eine ablehnende Entscheidung erlässt, kann gegen diese Entscheidung innerhalb von 14 Tagen beim Minister für Arbeit und soziale Fürsorge Klage erhoben werden, der endgültig entscheidet. Die Klage an den Minister für Arbeit und soziale Fürsorge ist beim Bezirksarbeitsinspektor einzureichen.

Die Klageerhebung oder Berufungseinlegung hat grundsätzlich keine aufschiebende Wirkung. Die angeordnete Massnahme muss also trotzdem erhoben werden, jedoch hat nach Art. 14 der Arbeitsinspektor, dessen Entscheidung oder Verfügung angefochten wird, bzw. die höhere Instanz, bei der die Einstellung der Vollstreckung nachgesucht wird, die Einstellung der Ausführung anzuordnen, soweit sie ohne wesentliche Schädigung des öffentlichen Interesses möglich ist. Es wird sich daher empfehlen, bei jeder Klage und Berufung die Einstellung der Vollstreckung zu beantragen, unabhängig von der Erledigung der Angelegenheit in der Hauptsache. Eine Berufung, über die von der Sonderkommission entschieden wird, hält im Gegensatz zu den übrigen Berufungen und Klagen die Ausführung der angeordneten Massnahme grundsätzlich auf. Die Aussetzung der Ausführung tritt nur dann nicht ein, wenn die Arbeitsbedingungen im Betriebe den Arbeitnehmer mit einer offensbaren Lebensgefahr oder einer schweren Verletzung bedrohen. In diesem Falle muss der Arbeitsinspektor aber die sofortige Ausführung seiner Verfügung ausdrücklich fordern unter Bezeichnung der Umstände, die diese Forderung begründen. Zur Erledigung einer solchen Angelegenheit ist ein besonderes beschleunigtes Verfahren vorgesehen.

Nach Ablauf der oben erwähnten 14-tägigen Fristen können Klagen und Berufungen nicht mehr erhoben werden, und die erlassene Verfügung bzw. Entscheidung wird rechtskräftig und muss ausgeführt werden. Im Falle der Nichtausführung der rechtskräftigen Entscheidung (Verfügung) unterliegen die Schuldigen im Gerichtswege einer Strafe von 100 bis 2000 zł. oder einer Haftstrafe von 6 Wochen oder diesen beiden Strafen gemeinsam und sogar einer schärferen Strafe, falls die betreffende Tat mit einer solchen Strafe bedroht ist.

Wird dagegen der Instanzenzug unter Einhaltung der Termine und Fristen in Bewegung gesetzt, so kann noch nach Erledigung der letzten Instanz beim Obersten Verwaltungsgerichtshof Klage erhoben werden.

Unabhängig von dem Erlass einer Verfügung kann der Arbeitsinspektor bei Feststellung von Verfehlungen gegen geltende Vorschriften dem Unternehmer eine Strafe auferlegen, oder einen Antrag auf Bestrafung beim Gericht einreichen je nachdem, welche Verfahrensart in dem betreffenden Gesetz vorgesehen ist.

- 2) wnieść skargę do sądu o ukaranie za nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów, o ile taka skarga jest ustawowo przewidziana;
- 3) nałożyć karę i wydać nakaz;
- 4) wnieść skargę do sądu i wydać nakaz.

Jeżeli inspektor pracy nie wydaje nakazu, a ogranicza się tylko do nałożenia kary, względnie skargi sądowej — pozostają tylko środki odwołania od orzeczeń karnych (żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi; żądanie to winno być wniesione na ręce inspektora w ciągu 7 dni), względnie zwykłe środki obrony w drodze sądowej. Jeżeli zaś niezależnie od orzeczenia karnego względnie skargi sądowej inspektor pracy wydaje również nakaz względnie orzeczenie, nakaz ten względnie orzeczenie może być zaskarżony, niezależnie od obrony w sprawie karnej.

Zgodnie z art. 8 rozporządzenia organami inspekcji pracy są:

- a) obwodowi inspektorowie pracy;
- b) okręgowi inspektorowie pracy;
- c) specjali inspektorowie pracy;
- d) główny inspektor pracy;
- e) podinspektorowie pracy;
- f) lekarze inspekcyjni;
- g) asystenci inspekcyjni.

Przewidziane w rozporządzeniu o inspekcji pracy i ustawach specjalnych oraz wypływające z charakteru i zakresu działalności uprawnienia inspekcji pracy przysługują tylko organom wyżej wymienionym w zakresie ustawowo przewidzianym.

Nakazy i orzeczenia wydaje w pierwszej instancji obwodowy inspektor pracy. Uprawnienia obwodowych inspektorów pracy przysługują również podinspektorom pracy oraz lekarzom inspekcyjnym przy załatwieniu czynności powierzonych im przez ich inspektora pracy.

Okręgowi inspektorowie stanowią drugą instancję dla nakazów i orzeczeń obwodowych inspektorów i są sami pierwszą instancją tylko dla spraw im zastrzeżonych. Nadto są bezpośrednimi przełożonymi inspektorów obwodowych.

Specjali inspektorowie pracy mogą być mianowani dla poszczególnych gałęzi pracy z grona inspektorów obwodowych i okręgowych a mianowicie albo na cały obszar państwa lub też jego część. W obrębie tego zakresu działania posiadają specjali inspektorowie uprawnienia inspektorów obwodowych i uprawnienia I. instancji inspektorów okręgowych.

W myśl rozporządzenia z dnia 20 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 397) stanowi Województwo Śląskie jeden okręg inspekcji pracy a mianowicie okręg IX. Okręg ten podzielony jest na 5 obwodowych inspekcji pracy a mianowicie na:

Der Arbeitsinspektor kann also:

- 1) die gesetzlich vorgesehene Strafe verhängen, ohne vorher eine Verfügung erlassen zu haben;
- 2) Klage beim Gericht erheben auf Bestrafung wegen Nichtbeachtung geltender Vorschriften, falls eine solche Klage gesetzlich vorgesehen ist;
- 3) Strafen auferlegen und Verfügungen erlassen;
- 4) Klage beim Gericht erheben und Verfügungen erlassen.

Falls der Arbeitsinspektor eine Verfügung nicht erlässt und sich nur auf die Auferlegung einer Strafe bzw. Gerichtsstrafe beschränkt, verbleiben nur die Berufungsmittel gegen die Strafsentscheidungen (die Forderung auf Ueberweisung der Angelegenheit an das zuständige Gericht; diese Forderung muss zu Händen des Inspektors innerhalb von 7 Tagen eingereicht werden), bzw. die gewöhnlichen Verteidigungsmittel im Gerichtswege. Wenn jedoch unabhängig von der Strafsentscheidung bzw. Gerichtsklage der Arbeitsinspektor ebenfalls eine Verfügung bzw. Entscheidung erlässt, kann gegen die Verfügung bzw. Entscheidung Klage erhoben werden, unabhängig von der Verteidigung in der Strafsache.

Gemäss Art. 8 der Verordnung sind Organe der Arbeitsaufsicht:

- a) Kreisarbeitsinspektoren,
- b) Bezirksarbeitsinspektoren,
- c) Sonderarbeitsinspektoren,
- d) der Hauptarbeitsinspektor,
- e) Unterarbeitsinspektoren,
- f) Inspektionsärzte,
- g) Inspektionsassistenten.

Die in der Verordnung über die Arbeitsaufsicht und den Sondergesetzen vorgesehenen sowie aus dem Charakter und dem Wirkungsbereich sich ergebenden Berechtigungen der Arbeitsaufsicht stehen nur den oben erwähnten Organen in dem gesetzlich vorgesehenen Bereiche zu.

Verfügungen und Entscheidungen in erster Instanz erlässt der Kreisarbeitsinspektor. Die Befugnisse der Kreisarbeitsinspektoren stehen auch den Unterarbeitsinspektoren sowie den Inspektionsärzten zu bei Erledigung der ihnen von ihrem Arbeitsinspektor übertragenen Geschäfte.

Die Bezirksarbeitsinspektoren bilden die II. Instanz für die Verfügungen und Entscheidungen der Kreisarbeitsinspektoren und sind selbst I. Instanz nur für die ihnen vorbehaltenen Gegenstände. Ferner sind sie die unmittelbaren Vorgesetzten der Kreisarbeitsinspektoren.

Sonderarbeitsinspektoren können für einzelne Arbeitszweige aus dem Bereich der Kreis- und Bezirksarbeitsinspektoren bestellt werden, und zwar entweder für das ganze Gebiet oder für ein Teilgebiet des Staates. Auf diesem ihrem Tätigkeitsgebiet haben die Sonderarbeitsinspektoren die Befugnisse der Kreisarbeitsinspektoren und die erstinstanzlichen Befugnisse der Bezirksarbeitsinspektoren.

Nach der Verordnung vom 20. Februar 1928 (Pz. Ust. R. P. Nr. 41, Pos. 397) bildet die Wojewodschaft Schlesien einen Bezirk der Arbeitsaufsicht, und zwar den Bezirk IX. Dieser Bezirk ist in 5 Kreise der Arbeitsaufsicht eingeteilt, und zwar in den

- Obwód 48 z siedzibą w Katowicach, do którego należą Katowice miasto i Katowice powiat.
- obwód 49 z siedzibą w Król. Hucie, który obejmuje powiaty Król. Huta i Świętochłowice.
- obwód 50 z siedzibą w Tarnowskich Górach, który obejmuje powiaty Tarnowskie Góry i Lubliniec,
- obwód 51 z siedzibą w Rybniku, który obejmuje powiaty Rybnik i Pszczyna,
- obwód 52 z siedzibą w Bielsku, który obejmuje miasta i powiaty Bielsko i Cieszyn.
-

- Kreis 48 mit dem Sitz in Katowice, zu dem der Stadt- und der Landkreis Katowice gehören,
- Kreis 49 mit dem Sitz in Król.-Huta, der die Landkreise Król.-Huta und Świetochłowice umfasst,
- Kreis 50 mit dem Sitz in Tarnowskie Góry, der die Landkreise Tarn. Góry und Lubliniec umfasst,
- Kreis 51 mit dem Sitz in Rybnik, der die Landkreise Rybnik und Pszczyna umfasst und
- Kreis 52 mit dem Sitz in Bielsko, der die Städte und Landkreise Bielsko und Cieszyn umfasst.
-

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 lipca 1927 r.

o inspekcji pracy.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 67, poz. 590).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Inspekcja pracy jest organem administracji państwowej, podległym Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, a powołanym do wykonywania czynności, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu.

Art. 2.

Inspekcji pracy podlegają w zakresie, oznaczonym w niniejszem rozporządzeniu, wszelkie zakłady i przedsiębiorstwa, w których stosowana jest praca najemna, ponadto warsztaty, istniejące przy szkołach zawodowych, i te zakłady, zatrudniające więźniów, które posiadają maszyny o napędzie mechanicznym.

Na kolejach państwowych inspekcji pracy podlegają wszystkie te zakłady pracy, w których roboty wykonywane są przez przedsiębiorców prywatnych na zasadzie specjalnej umowy.

Wskazane w ustępach 1-szym i 2-im niniejszego artykułu zakłady podlegają inspekcji pracy bez względu na to, czy stanowią własność osób fizycznych, czy też osób prawnych bądź prawa prywatnego, bądź publicznego.

Art. 3.

Inspekcja pracy jest obowiązana i uprawniona do nadzoru nad przestrzeganiem i wykonywaniem przepisów prawa o ochronie pracy, a w szczególności o ochronie życia, zdrowia i sił pracowników, o przestrzeganiu dobrych obyczajów w stosunkach pracy, o umowie pracy, o zbiorowych umowach pracy, o regulaminie pracy, o czasie pracy, o dniach świątecznych, o urlopach, o pracy młodocianych i umożliwianiu im kształcenia się ogólnego i zawodowego, o pracy kobiet, o przedstawicielstwie pracowników i jego uprawnieniach, o pracy chałupniczej.

Verordnung

des Staatspräsidenten

über die Arbeitsaufsicht

vom 14. Juli 1927.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 67, Pos. 590).

Aufgrund des Art. 44 Abs. 6 der Verfassung und des Gesetzes vom 2. August 1926 über die Ermächtigung des Staatspräsidenten zum Erlass von Verordnungen mit Gesetzeskraft (Dz. Ust. R. P. Nr. 78, Pos. 443) verordne ich, was folgt:

Art. 1.

Die Arbeitsaufsicht ist ein Organ der Staatsverwaltung, das dem Minister für Arbeit und soziale Fürsorge untersteht und zur Ausführung der in dieser Verordnung vorgesehenen Tätigkeiten berufen ist.

Art. 2.

Der Arbeitsaufsicht unterliegen in dem in dieser Verordnung bezeichneten Umfange alle Betriebe und Unternehmungen, in denen Arbeit gegen Entgelt geleistet wird, ferner die Werkstätten bei Fachschulen und von den Betrieben, in denen Strafgefangene beschäftigt werden, diejenigen, die Maschinen mit mechanischem Antriebe besitzen.

Bei der Staatsbahn unterliegen der Arbeitsaufsicht all die Betriebe, in denen von privaten Unternehmern Arbeiten aufgrund eines besonderen Vertrages ausgeführt werden.

Die in Absatz 1 und 2 dieses Art. angegebenen Betriebe unterliegen der Arbeitsaufsicht ohne Rücksicht darauf, ob sie Eigentum physischer oder juristischer Personen privaten oder öffentlichen Rechtes sind.

Art. 3.

Die Arbeitsaufsicht ist verpflichtet und berechtigt, zur Aufsicht über die Beobachtung und Ausführung der Rechtsvorschriften über den Arbeitsschutz, im besonderen über den Schutz des Lebens, der Gesundheit und der Kräfte der Arbeitnehmer, über die Wahrung guter Sitten in den Arbeitsverhältnissen, über den Arbeitsvertrag, die Tarifverträge, die Arbeitsordnung, die Arbeitszeit, die Feiertage, den Urlaub, die Beschäftigung der Jugendlichen und Ermöglichung ihrer Allgemein- und Berufsausbildung, über die Beschäftigung von Frauen, über die Vertretung der Arbeitnehmer und ihre Berechtigungen, über Heimarbeit.

W zakładach podległych ustawom górniczym, z wyjątkiem hui. nadzór nad bezpieczeństwem pracy pod względem technicznym sprawują władze górnicze, natomiast nadzór nad przestrzeganiem przepisów z dziedziny socjalnej ochrony pracy i higieny pracy należy do inspekcji pracy.

W stosunku do warsztatów szkolnych i zakładów, zatrudniających więźniów, należy do inspekcji pracy wyłącznie nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy.

Art. 4.

Inspekcja pracy poza uprawnieniami, jakie przysługują jej na podstawie ustawodawstwa polskiego, posiada w zakresie art. art. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia:

a) na obszarze m. st. Warszawy, województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego, białostockiego, wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego względnie na poszczególnych terytoriach wskazanego obszaru, uprawnienia inspektorów fabrycznych, dozoru górniczego i inżynierów okręgowych, urzędów do spraw fabrycznych i górniczo-hutniczych oraz innych władz właściwych, oparte na przepisach:

rozdziału II ustawy o pracy w przemyśle (Zb. praw ces. ros. tom XI część II, wydanie 1913 r.); art. art. 219—223, rozdziału III tejże ustawy;

rozdziału IV tejże ustawy w stosunku do nieszczęśliwych wypadków, zaszłych przed wprowadzeniem ustawy z dn. 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148), oraz na innych przepisach obowiązującego dotychczas ustawodawstwa b. Królestwa Polskiego i b. Cesarstwa Rosyjskiego;

b) na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego względnie na poszczególnych terytoriach wskazanego obszaru, uprawnienia inspektorów przemysłowych, władz przemysłowych, władz górniczych i innych władz właściwych, oparte na przepisach:

części VI ordynacji przemysłowej w brzmieniu noweli z dnia 5 lutego 1907 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 26) w związku z §§ 141 ust. 1, 142 ust. 1 i 143 ust. 1 tej ordynacji z wyjątkiem przepisów o uczniach przemysłowych:

tytułu IX powszechnej ustawy górniczej z dnia 23 maja 1854 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 146) w brzmieniu noweli z dnia 17 maja 1912 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 107) w związku z ustępem 1-ym § 1-go ustawy z dnia 21 lipca 1871 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 77) o organizacji i zakresie działania władz górniczych w brzmieniu nadanem przez ustawę o władzach górniczych z dnia 11 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 424);

§ 18 ustawy z dnia 9 stycznia 1907 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 7), zmieniającej państwową ustawę naftową;

§ 69 krajowej ustawy naftowej z dnia 22 marca 1908 r. (Dz. u. kraj. Nr. 61) w związku z § 71 ustęp 1 tej ustawy, oraz na innych przepisach obowiązującego ustawodawstwa krajowego i austriackiego;

In den den Berggesetzen unterliegenden Betrieben, mit Ausnahme der Hütten, üben die Aufsicht über die Sicherheit der Arbeit in technischer Hinsicht die Bergbehörden aus, jedoch liegt die Aufsicht über die Befolgung der Vorschriften auf dem Gebiete des sozialen Arbeitsschutzes und der Arbeitshygiene der Arbeitsaufsicht ob.

Bei den Schul-Werkstätten und den Betrieben, die Gefangene beschäftigen, liegt der Arbeitsaufsicht lediglich die Aufsicht über die Arbeitssicherheit und -hygiene ob.

Art. 4.

Die Arbeitsaufsicht besitzt, ausser den Befugnissen, die ihr aufgrund der polnischen Gesetzgebung zustehen, im Umfange der Art. 2 und 3 dieser Verordnung folgende Befugnisse:

a) auf dem Gebiete der Hauptstadt Warschau und der Wojewodschaften Warschau, Lublin, Kielce, Lodz, Bialestok, Wilna, Nowo Grodek, Polesien und Wolhynien, bezw. in den einzelnen Abschnitten des angegebenen Gebietes die Befugnisse der Fabrikinspektoren, der Bergaufsicht und der Bezirksingenieure, der Behörden für Fabrik- und Berg- und Hüttenangelegenheiten sowie die Befugnisse anderer aufgrund der folgenden Vorschriften zuständiger Behörden:

des Teiles II des Gesetzes über die gewerbliche Arbeit (Samml. Kais. Russ. Gesetze Bd. XI, Teil II, 1913); der Art. 219 bis 223, des Teiles III desselben Gesetzes;

des Teiles IV desselben Gesetzes bezüglich der vor der Einführung des Gesetzes vom 30. Januar 1924 (Dz. Ust. R. P. Nr. 16, Pos. 148) eingetretenen Unfälle, sowie auf andere Vorschriften der bisher im früheren Königreich Polen und im früheren Kaiserreich Russland geltenden Gesetzgebung;

b) auf dem Gebiete der Wojewodschaften Krakau, Lemberg, Stanislaw, Tarnopol und dem Tescheuer Teil der Wojewodschaft Schlesien, bezw. in den einzelnen Abschnitten des angegebenen Gebietes die Befugnisse der Gewerbeinspektoren, der Gewerbebehörden, der Bergbehörden und die Befugnisse anderer auf Grund der folgenden Vorschriften zuständiger Behörden:

des Teiles VI der Gewerbeordnung in der Fassung der Novelle vom 5. Februar 1907 (Oest. Ges. Bl. Nr. 26) in Verbindung mit §§ 141 Abs. 1, 142 Abs. 1 und 143 Abs. 1 dieser Verordnung mit Ausnahme der Vorschriften über Gewerbelehrlinge;

des Titels IX des Allgemeinen Berggesetzes vom 23. Mai 1854 (Oest. Ges. Bl. Nr. 146) in der Fassung der Novelle vom 17. Mai 1912 (Oest. Ges. Bl. Nr. 107) in Verbindung mit § 1 Abs. 1 des Gesetzes vom 21. Juli 1871 (Oest. Ges. Bl. Nr. 77) über die Organisation und den Tätigkeitsbereich der Bergbehörden in der Fassung des Gesetzes über die Bergbehörden vom 11. April 1924 (Dz. Ust. R. P. Nr. 40, Pos. 424);

des § 18 des Gesetzes vom 9. Januar 1907 (Oest. Ges. Bl. Nr. 7) über die Abänderung des staatlichen Petroleumgesetzes;

des § 69 des Landespetroleumgesetzes vom 22. März 1908 (Land. Ges. Bl. Nr. 61) in Verbindung mit § 71 Abs. 1 dieses Gesetzes, sowie der anderen Vorschriften der geltenden Landesgesetzgebung und österreichischen Gesetzgebung;

c) na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego względnie na poszczególnych terytoriach wskazanego obszaru, uprawnienia inspektorów przemysłowych, władz policyjnych, administracyjnych, górniczych i innych władz właściwych, oparte na przepisach:

tytułu VII ordynacji przemysłowej Rzeszy Niemieckiej w brzmieniu noweli z dnia 27 grudnia 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy 1912 r., str. 139) z wyłączeniem przepisów, regulujących stosunki uczniów przemysłowych i tytuł majstra,

ustawy o pracy chałupniczej z dnia 20 grudnia 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy, str. 976),

działu III tytułu III i § 196 ustęp 2 punkt 3 powszechnej ustawy górniczej dla Stanów Pruskich z dnia 24 czerwca 1865 r. (Zb. Ust. prus., str. 705) w związku z § 189 ustęp 1 i 2 zdanie 2, § 190 ustęp 1 i § 191 teje ustawy w brzmieniu zmienionem przez ustawę z dnia 11 kwietnia 1924 r. o władzach górniczych (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 424),

dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy niem., str. 1456),

ustawy o radach załogowych z dnia 4 lutego 1920 r. (Dz. Ust. Rzeszy niem., str. 147),

oraz na innych przepisach obowiązującego dotychczas ustawodawstwa pruskiego i niemieckiego.

Uprawnienia, przysługujące inspekcji pracy na mocy punktów a), b) i c) niniejszego artykułu, nie obejmują uprawnień do wydawania ogólnie obowiązujących rozporządzeń o zdrowiu, bezpieczeństwie, moralności i porządku w zakładach, jakie przysługiwały władzom, wskazanym w punktach powyższych.

Art. 5.

Ponadto inspekcja pracy:

a) bierze udział wraz z innemi właściwemi władzami w czynnościach, które dotyczą pozwoleń na otwarcie lub przebudowę zakładów przemysłowych ze względu na higienę i bezpieczeństwo pracy;

b) wykonywa czynności, poruczone inspekcji pracy w ustawach ubezpieczenia społecznego i w innych ustawach z zakresu ustawodawstwa społecznego;

c) oskarża przed sądami powiatowemi (pokoju) obok innych organów oskarżenia publicznego w sprawach o przekroczenia przepisów o ochronie pracy;

d) bierze udział z głosem stanowczym w radzie, przewidzianej w § 197 ust. 3 powszechnej ustawy górniczej dla Stanów Pruskich;

e) współdziała ze stronami zainteresowanemi w celu zapobiegania zatargom pracy i przy załatwianiu tych zatargów;

f) zbiera dane, dotyczące warunków bytu i pracy zarówno pracowników, na których rozciąga się ustawodawstwo o ochronie pracy, jak i tych, których prawodawstwo to nie obejmuje.

c) auf dem Gebiete der Wojewodschaften Posen, Pommerellen und dem oberschlesischen Teil der Wojewodschaft Schlesien bzw. auf einzelnen Abschnitten des angegebenen Gebietes die Befugnisse der Gewerbeinspektoren, der Polizei-, Verwaltungs- und Bergbehörden und die Befugnisse anderer auf Grund der folgenden Vorschriften zuständiger Behörden;

des Titels VII der Gewerbeordnung für das Deutsche Reich in der Fassung der Novelle vom 27. Dezember 1911 (R. G. Bl. 1912 S. 139) mit Ausnahme der Vorschriften über die Lehrlingsverhältnisse und den Meistertitel;

des Gesetzes über die Heimarbeit vom 20. Dezember 1911 (R. G. Bl. S. 976),

des Titels III Abschnitt III und des § 196 Abs. 2 Ziff. 3 des Allgemeinen Berggesetzes für die preussischen Staaten vom 24. Juni 1865 (Pr. GS. S. 705) in Verbindung mit § 189 Abs. 1 und 2 Satz 2, § 190 Abs. 1 und § 191 desselben Gesetzes in der durch das Gesetz vom 11. April 1924 über die Bergbehörden (Dz. Ust. R. P. Nr. 40 Pos. 424) geänderten Fassung der Verordnung vom 23. Dezember 1918 über Tarifverträge. Arbeiter- und Angestelltenausschüsse und Schlichtung von Arbeitsstreitigkeiten (R. G. Bl. S. 1456),

des Betriebsrätegesetzes vom 4. Februar 1920 (R. G. Bl. S. 147), sowie der anderen Vorschriften der bisher geltenden preussischen und deutschen Gesetzgebung.

Die Befugnisse, die der Arbeitsaufsicht nach den Buchst. a), b) und c) dieses Art. zustehen, umfassen nicht die Befugnisse zum Erlass allgemein gültiger Verordnungen über die Gesundheit, Sicherheit, Sittlichkeit und Ordnung in den Betrieben, die den unter den vorgenannten Buchstaben angegebenen Behörden zugestanden haben.

Art. 5.

Der Arbeitsaufsicht liegt ferner ob,

a) zusammen mit den anderen zuständigen Behörden die Teilnahme an den Tätigkeiten für die Erlaubnis zur Errichtung oder zum Umbau von Gewerbebetrieben unter dem Gesichtspunkt der Arbeitshygiene und -sicherheit.

b) Die Ausführung der Tätigkeiten, die der Arbeitsaufsicht in den Sozialversicherungsgesetzen und in anderen Gesetzen auf dem Gebiete der sozialen Gesetzgebung übertragen sind,

c) die Klageerhebung vor den Amts- (Friedens)-gerichten neben anderen Organen für die öffentliche Anklage in Sachen der Uebertretung der Vorschriften über den Arbeitsschutz,

d) die Teilnahme mit beschliessender Stimme in dem in § 197 Abs. 3 des Allgemeinen Berggesetzes für die preussischen Staaten angegebenen Rate,

e) die Mitwirkung mit den beteiligten Parteien zur Verhütung von Arbeitsstreitigkeiten und bei der Beilegung dieser Streitigkeiten,

f) die Sammlung von Angaben über die Lebens- und Arbeitsbedingungen sowohl derjenigen Arbeitnehmer, auf die sich die Gesetzgebung über den Arbeitsschutz erstreckt, als auch derjenigen, die diese Gesetzgebung nicht umfasst.

Art. 6.

Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i innymi właściwymi ministrami do ogłoszenia przepisów, wymienionych w art. 4 p. p. a), b) i c) ze zmianami, jakie wynikają z niniejszego rozporządzenia.

Art. 7.

Uprawnienia inspektorów fabrycznych, inżynierów okręgowych, inspektorów przemysłowych i urzędników nadzoru przemysłowego, będą przysługiwały obwodowym inspektorom pracy, ustanowionym na podstawie art. 8 niniejszego rozporządzenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej określi w drodze rozporządzenia, jakim organom inspekcji pracy przysługiwać będą uprawnienia innych władz, wymienionych w art. 4 i 5 niniejszego rozporządzenia.

Art. 8.

Organami inspekcji pracy są: obwodowi inspektorzy pracy, okręgowi inspektorzy pracy, specjaliści inspektorzy pracy i Główny Inspektor Pracy oraz podinspektorzy pracy, lekarze inspekcyjni i asystenci inspekcyjni.

W miarę potrzeby Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami powoła ciała doradcze z pośród zainteresowanych kół społecznych w celu współdziałania z inspekcją pracy.

Art. 9.

Obwodowi inspektorzy pracy wykonywają na obszarach powierzonych sobie obwodów uprawnienia inspekcji pracy, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, oraz wydają nakazy i orzekają, jako instancja pierwsza, w sprawach, zastrzeżonych do decyzji inspekcji pracy.

Obwodowi inspektorzy pracy podlegają bezpośrednio okręgowym inspektorom pracy.

Art. 10.

Okręgowi inspektorzy pracy nadzorują i kontrolują działalność organów inspekcji pracy w powierzonych sobie okręgach, orzekają jako instancja pierwsza w tych sprawach, które są wyraźnie zastrzeżone do decyzji okręgowych inspektorów pracy oraz rozstrzygają, jako druga instancja skargi na nakazy i orzeczenia obwodowych inspektorów pracy.

Zapadłe w drugiej instancji orzeczenia inspektorów okręgowych są ostateczne z wyjątkiem orzeczeń rozstrzygających skargi na nakazy obwodowych inspektorów pracy.

Okręgowi inspektorzy pracy podlegają bezpośrednio Głównemu Inspektorowi Pracy.

Art. 6.

Der Minister für Arbeit u. s. F. wird ermächtigt, im Einvernehmen mit dem Justizminister und den anderen zuständigen Ministern die in Art. 4 Buchst. a), b) und c) erwähnten Vorschriften zu erlassen mit den Abänderungen, die sich aus dieser Verordnung ergeben.

Art. 7.

Die Befugnisse der Fabrikinspektoren, Kreisingenieure, Gewerbeinspektoren und der Gewerbeaufsichtsbeamten werden den nach Art. 8 dieser Verordnung eingerichteten Kreisinspektoren zustehen.

Der Minister für Arbeit u. s. F. bestimmt im Verordnungswege, welchen Organen der Arbeitsaufsicht die Befugnisse der anderen in Art. 4 und 5 dieser Verordnung erwähnten Behörden zustehen werden.

Art. 8.

Die Organe der Arbeitsaufsicht sind: die Kreisarbeitsinspektoren, die Bezirksarbeitsinspektoren, die Sonderarbeitsinspektoren und der Hauptarbeitsinspektor, sowie die Unterarbeitsinspektoren, Inspektionsärzte und Inspektionsassistenten.

Nach Bedarf beruft der Minister für Arbeit u. s. F. im Einvernehmen mit den zuständigen Ministern beratende Körperschaften aus den beteiligten sozialen Kreisen zur Mitwirkung bei der Arbeitsaufsicht.

Art. 9.

Die Kreisarbeitsinspektoren üben auf den Gebieten der ihnen zugewiesenen Kreise die in dieser Verordnung erwähnten Befugnisse der Arbeitsaufsicht aus und erlassen Verfügungen und Entscheidungen in erster Instanz, in den der Entscheidung der Arbeitsaufsicht vorbehaltenen Angelegenheiten.

Die Kreisarbeitsinspektoren unterstehen unmittelbar den Bezirksarbeitsinspektoren.

Art. 10.

Die Bezirksarbeitsinspektoren überwachen und prüfen die Tätigkeit der Organe der Arbeitsaufsicht in den ihnen anvertrauten Bezirken, entscheiden in erster Instanz in den Angelegenheiten, die ausdrücklich der Entscheidung der Bezirksarbeitsinspektoren vorbehalten sind, und entscheiden in zweiter Instanz die Klagen gegen Verfügungen und Entscheidungen der Kreisarbeitsinspektoren.

Die Entscheidungen der Bezirksinspektoren in zweiter Instanz sind endgültig mit Ausnahme der Entscheidungen über Klagen gegen Verfügungen der Kreisarbeitsinspektoren.

Die Bezirksarbeitsinspektoren unterstehen unmittelbar dem Hauptarbeitsinspektor.

Art. 11.

Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami może wyłączyć z zakresu działania inspektorów obwodowych i okręgowych poszczególne gałęzie pracy i poddać je na obszarze całego państwa lub jego części specjalnym inspektorom pracy.

Specjalni inspektorzy pracy posiadają w stosunku do przekazanych im gałęzi pracy wszystkie uprawnienia obwodowych inspektorów pracy oraz te uprawnienia okręgowych inspektorów pracy, które przysługują im, jako władzy pierwszej instancji.

Art. 12.

Główny Inspektor Pracy jest zwierzchnikiem służbowym organów inspekcji pracy, sprawuje nadzór nad ich działalnością i kieruje ich czynnościami.

Główny Inspektor Pracy podlega bezpośrednio Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej i składa mu doroczne sprawozdania z działalności inspekcji pracy, które powinny być ogłaszane drukiem.

Uprawnienia przyznane w artykule niniejszym Głównemu Inspektorowi Pracy, nie uchybiają w niczem przepisom o postępowaniu instancyjnym, zawartym w art. 9, 10, 11, 13, 14, 25 i 26 niniejszego rozporządzenia.

Głównemu Inspektorowi Pracy podlega, jako organ pomocniczy i wykonawczy, Główny Inspektorat Pracy, którego statut określi rozporządzenie Rady Ministrów na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 13.

Naczelną władzą w zakresie działania inspekcji pracy jest Minister Pracy i Opieki Społecznej, który wykonywa zwierzchni nadzór nad działalnością inspekcji pracy i rozstrzyga ostatecznie skargi na orzeczenia i nakazy okręgowych inspektorów pracy i specjalnych inspektorów pracy, z wyłączeniem tych przypadków, w których okręgowy inspektor pracy orzeka ostatecznie.

Art. 14.

Skargi na orzeczenia i nakazy obwodowych, okręgowych i specjalnych inspektorów pracy można wnosić w ciągu dni 14 od dnia doręczenia.

Skargi podaje się do tego inspektora pracy, którego orzeczenie lub nakaz zostały zaskarżone.

Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania orzeczenia ani nakazu, o ile nie postanawia tego odpowiedni przepis prawny. Inspektor pracy, którego orzeczenie lub nakaz zaskarżono, względnie instancja wyższa, do której się zwrócono z prośbą o wstrzymanie wykonania, powinni zarządzić wstrzymanie wykonania, o ile to jest możliwe bez istotnej szkody dla interesu publicznego.

Inspektor pracy przedstawia do wyższej instancji wniesioną skargę wraz z aktami w ciągu siedmiu dni od otrzymania skargi.

Art. 11.

Der Minister für Arbeit u. s. F. kann im Einvernehmen mit den zuständigen Ministern aus dem Tätigkeitsbereich der Kreis- und Bezirksinspektoren einzelne Arbeitszweige ausnehmen, und sie für das Gebiet des ganzen Staates oder eines Teiles Sonderarbeitsinspektoren übertragen.

Die Sonderarbeitsinspektoren besitzen bei den ihnen zugewiesenen Arbeitszweigen alle Befugnisse der Kreisarbeitsinspektoren sowie diejenigen Befugnisse der Bezirksarbeitsinspektoren, die ihnen als Behörden erster Instanz zustehen.

Art. 12.

Der Hauptarbeitsinspektor ist dienstlicher Vorgesetzter der Organe der Arbeitsaufsicht, überwacht ihre Tätigkeit und leitet ihre Beschäftigung.

Der Hauptarbeitsinspektor untersteht unmittelbar dem Minister für Arbeit u. s. F. und erteilt ihm jährliche Berichte über die Tätigkeit der Arbeitsaufsicht, die gedruckt veröffentlicht werden müssen.

Die in diesem Artikel dem Hauptarbeitsinspektor zuerkannten Befugnisse berühren in keiner Weise die Vorschriften über den in Art. 9, 10, 11, 13, 14, 25 und 26 dieser Verordnung enthaltenen Instanzenzug.

Dem Hauptarbeitsinspektor untersteht als Hilfs- und Ausführungsorgan das Hauptarbeitsinspektorat, dessen Satzung eine Verordnung des Ministerrates auf Antrag des Ministers für Arbeit u. s. F. festsetzt.

Art. 13.

Die oberste Behörde im Wirkungsbereich der Arbeitsaufsicht ist der Minister für Arbeit u. s. F., der die Obergewalt über die Tätigkeit der Arbeitsaufsicht ausübt und die Klagen gegen Entscheidungen und Verfügungen der Bezirksarbeitsinspektoren und der Sonderarbeitsinspektoren endgültig entscheidet mit Ausnahme der Fälle, in denen der Bezirksarbeitsinspektor endgültig entscheidet.

Art. 14.

Klagen gegen Entscheidungen und Verfügungen der Kreis-, Bezirks- und Sonderarbeitsinspektoren können binnen 14 Tagen nach der Zustellung erhoben werden.

Die Klagen werden bei dem Arbeitsinspektor eingereicht, dessen Entscheidung oder Verfügung angefochten wird.

Die Klageerhebung hält die Ausführung der Entscheidung oder Verfügung nicht auf, soweit dies nicht eine entsprechende Gesetzesvorschrift vorschreibt. Der Arbeitsinspektor, dessen Entscheidung oder Verfügung angefochten wird, bzw. die höhere Instanz, bei der die Einstellung der Vollstreckung nachgesucht wird, hat die Einstellung der Ausführung zu verfügen, soweit dies ohne wesentliche Schädigung des öffentlichen Interesses möglich ist.

Der Arbeitsinspektor legt der höheren Instanz die erhobene Klage zugleich mit den Akten binnen 7 Tagen nach Empfang der Klage vor.

W odniesieniu do nakazów, wymagających zmian urządzeń technicznych lub zmiany techniki produkcji, obowiązują odmienne postanowienia, zawarte w art. 25 i 26.

W odniesieniu do orzeczeń karno-administracyjnych inspekcji pracy obowiązują odmienne postanowienia art. 33.

Art. 15.

Podinspektorzy pracy powoływani są do pomocy inspektorom pracy w tych obwodach i okręgach, w których ze względu na rozleglejszy i różnorodniejszy zakres czynności okaże się to niezbędnem. Podinspektorzy pracy podlegają służbowo inspektorom, przy których urzędują i wykonywają wszelkie powierzone im przez tych inspektorów czynności z zakresu działania inspekcji pracy, korzystając wówczas z uprawnień, przysługujących na mocy niniejszego rozporządzenia inspektorom pracy.

Art. 16.

Inspektorami pracy mogą być osoby płci obojga z wyższem a przede wszystkim techniczem wykształceniem i praktyką zawodową, które odbyły roczną co najmniej praktykę w inspekcji pracy i złożyły egzamin przed komisją egzaminacyjną, powołaną przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Program egzaminu oraz skład komisji ustali rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej Rada Ministrów może zezwolić wyjątkowo na zamianowanie inspektorem pracy osoby, nie posiadającej przepisanego niniejszym artykułem wykształcenia.

Art. 17.

Na stanowiska okręgowych inspektorów pracy, specjalnych inspektorów pracy, oraz na stanowisko Głównego Inspektora Pracy mogą być mianowane jedynie osoby, które przynajmniej 2 lata urzędowały w inspekcji pracy na samodzielnych stanowiskach.

Art. 18.

W miarę potrzeby na wniosek Głównego Inspektora Pracy, Minister Pracy i Opieki Społecznej może powołać na podstawie specjalnej umowy asystentów inspekcyjnych z pośród osób, które:

1) pracowały przynajmniej 5 lat w charakterze robotnika, rzemieślnika, pracownika technicznego lub handlowego w odpowiedniej gałęzi pracy;

2) pracowały w tym charakterze nie mniej niż 2 lata w obrębie tego obszaru, na którym mają pełnić czynności asystenta inspekcyjnego.

Zadaniem asystentów inspekcyjnych jest współdziałanie z inspekcją pracy w nadzorze nad przestrzeganiem przepisów ochrony pracy w zakładach i przedsiębiorstwach, podlegających inspekcji pracy.

Für Verfügungen, die Abänderungen technischer Einrichtungen oder eine Abänderung der Erzeugungstechnik erfordern, gelten die in Art. 25 und 26 enthaltenen abweichenden Bestimmungen.

Für Verwaltungsstrafenentscheidungen der Arbeitsaufsicht gelten die abweichenden Bestimmungen des Art. 33.

Art. 15.

Unterarbeitsinspektoren sind zur Unterstützung der Arbeitsinspektoren in den Kreisen und Bezirken berufen, in denen sich das infolge des ausgedehnten und verschiedenartigen Tätigkeitsbereiches als notwendig erweist. Die Unterarbeitsinspektoren unterstehen dienstlich den Inspektoren, bei denen sie amtlich tätig sind und üben alle ihnen von diesen Inspektoren übertragenen Geschäfte aus dem Tätigkeitsbereich der Arbeitsaufsicht aus, wobei sie alle Rechte geniessen, die nach dieser Verordnung den Arbeitsinspektoren zustehen.

Art. 16.

Arbeitsinspektoren können Personen beiderlei Geschlechts mit höherer und zwar hauptsächlich technischer Ausbildung und Berufstätigkeit sein, die eine mindestens einjährige Tätigkeit bei der Arbeitsaufsicht zurückgelegt und eine Prüfung vor einem durch den Minister für Arbeit u. s. F. berufenen Prüfungsausschuss abgelegt haben.

Den Prüfungsplan sowie die Zusammensetzung des Ausschusses bestimmt eine auf Antrag des Ministers für Arbeit u. s. F. erlassene Verordnung des Ministerrates.

Auf Antrag des Ministers für Arbeit u. s. F. kann der Ministerrat ausnahmsweise die Ernennung einer Person zum Arbeitsinspektor genehmigen, die die in diesem Artikel vorgeschriebene Ausbildung nicht besitzt.

Art. 17.

Zu Bezirks- oder Sonderarbeitsinspektoren sowie zum Hauptarbeitsinspektor können nur Personen ernannt werden, die mindestens 2 Jahre in der Arbeitsaufsicht in selbständigen Stellungen tätig waren.

Art. 18.

Soweit erforderlich, kann der Minister für Arbeit u. s. F. auf Antrag des Hauptarbeitsinspektors aufgrund eines Sondervertrages Inspektionsassistenten aus der Reihe von Personen berufen, die:

- 1) mindestens 5 Jahre als Arbeiter, Handwerker, technische oder Handelsangestellte in dem entsprechenden Arbeitszweige gearbeitet haben;
- 2) in dieser Eigenschaft nicht weniger als 2 Jahre im Bereich desjenigen Gebietes gearbeitet haben, auf dem sie die Geschäfte eines Inspektionsassistenten ausüben sollen.

Aufgabe der Inspektionsassistenten ist die Mitwirkung mit der Arbeitsaufsicht in der Ueberwachung über die Beachtung der Arbeitsschutzvorschriften in den der Arbeitsaufsicht unterliegenden Betrieben und Unternehmen.

Asystentom inspekcyjnym przysługuje prawo zwiedzania zakładów i badania warunków pracy w tych zakładach tylko na mocy specjalnego w każdym wypadku polecenia inspektora pracy, przyczem wówczas asystentowi inspekcyjnemu przysługują uprawnienia inspektora pracy, z wyjątkiem prawa sporządzania protokółów, wydawania nakazów i orzeczeń.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej ustali zakres wiadomości, które będą wymagane od kandydatów na stanowiska asystentów inspekcyjnych oraz określi, w jakich okręgach, obwodach lub ich częściach, albo dla jakich grup zakładów i przedsiębiorstw mają być powoływani asystenci inspekcyjni.

Art. 19.

Lekarze inspekcyjni powoływani są do pomocy inspektorom pracy w sprawach nadzoru nad zakładami i przedsiębiorstwami, wymienionemi w art. 2 niniejszego rozporządzenia, w zakresie ochrony zdrowia pracowników i higieny pracy.

Przy wykonywaniu swych czynności lekarze inspekcyjni korzystają z uprawnień, przysługujących podinspektorom pracy (art. 15). Szczegółowy tryb postępowania lekarzy inspekcyjnych oraz stosunek ich do innych organów inspekcji pracy określi rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 20.

Podział terytorjalny na obwody i okręgi inspekcji pracy oraz siedziby inspektorów obwodowych i okręgowych ustala na wniosek Głównego Inspektora Pracy Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Rolnictwa.

Podział na obwody i okręgi inspekcji pracy powinien odpowiadać zasadniczemu podziałowi państwa dla celów administracji ogólnej.

Art. 21.

Inspektorowi pracy służy za okazaniem urzędowej legitymacji prawo wstępu o każdej porze dnia i nocy do wszystkich zakładów, podlegających inspekcji pracy, oraz do wszelkich zabudowań, w których zakład taki się mieści. Inspektor pracy ma prawo zwiedzać zakłady w towarzystwie ich kierownika lub bez niego.

Inspektorzy pracy mają prawo wstępu do zakładów wojskowych tylko w czasie, w którym zakłady te są w ruchu. Kierownik zakładu ma być obecny przy wizytacji lub powinien delegować swego przedstawiciela.

Inspektorowi pracy służy również prawo wstępu do wszelkich urządzeń, należących do przedsiębiorstwa, a przeznaczonych dla pracowników (mieszkań, szpitali, schronisk, ochronek dla dzieci, żłobków, szkół, zakładów kąpielowych i t. p.); wstęp do mieszkania, zajmowanego przez pracownika, jest dozwolony tylko za jego zgodą.

Die Inspektionsassistenten haben das Recht der Besichtigung und Untersuchung der Arbeitsbedingungen in diesen Betrieben nur aufgrund eines Sonderauftrages des Arbeitsinspektors für jeden einzelnen Fall, wobei dann dem Inspektionsassistenten die Befugnisse des Arbeitsinspektors zustehen, mit Ausnahme der Befugnis, Protokolle aufzunehmen und Entscheidungen oder Verfügungen zu erlassen.

Eine Verordnung des Ministers für Arbeit u. s. F. setzt den Umfang der Kenntnis fest, die von einem Bewerber für die Stellung eines Inspektionsassistenten gefordert werden sollen und bestimmt, in welchen Bezirken, Kreisen oder deren Teilen, oder für welche Gruppen von Betrieben und Unternehmungen Inspektionsassistenten berufen werden sollen.

Art. 19.

Inspektionsärzte sind zur Unterstützung der Arbeitsinspektoren in Angelegenheiten der Aufsicht über die in Art. 2 dieser Verordnung genannten Betriebe und Unternehmen berufen für den Bereich des Gesundheitsschutzes der Arbeitnehmer und der Arbeitshygiene.

Bei der Ausübung ihrer Tätigkeit genießen die Inspektionsärzte die den Unterarbeitsinspektoren (Art. 15) zustehenden Rechte. Einzelheiten des Vorgehens von Inspektionsärzten sowie ihr Verhältnis zu anderen Arbeitsaufsichtsorganen bestimmt eine Verordnung des Ministers für Arbeit u. s. F.

Art. 20.

Die örtliche Einteilung in Kreise und Bezirke der Arbeitsaufsicht sowie die Sitze der Kreis- und Bezirksinspektoren setzt auf Antrag des Hauptarbeitsinspektors der Minister für Arbeit u. s. F. im Einvernehmen mit dem Minister für Industrie und Handel und dem Landwirtschaftsminister fest.

Die Einteilung der Arbeitsaufsicht in Kreise und Bezirke soll der grundsätzlichen Einteilung des Staates für die allgemeine Verwaltung entsprechen.

Art. 21.

Der Arbeitsinspektor hat nach Vorzeigung des amtlichen Ausweises das Recht, zu jeder Tages- und Nachtzeit in alle der Arbeitsaufsicht unterliegenden Betriebe sowie in alle Räumlichkeiten einzutreten, in denen ein solcher Betrieb untergebracht ist. Der Arbeitsinspektor ist berechtigt, die Betriebe in Begleitung ihres Leiters oder ohne ihn zu besichtigen.

Die Arbeitsinspektoren haben die Berechtigung des Eintritts in Militärbetriebe nur in der Zeit, in der diese im Betrieb sind. Der Betriebsleiter hat bei der Besichtigung anwesend zu sein oder muss seinen Vertreter dazu abordnen.

Der Arbeitsinspektor hat ferner das Recht des Eintritts in alle zum Unternehmen gehörende, für die Arbeitnehmer bestimmten Einrichtungen (Wohnungen, Krankenhäuser, Asyle, Kinderhorte, Krippen, Schulen, Badeanstalten u. dergl.); der Eintritt in eine von einem Arbeitnehmer bewohnte Wohnung ist nur mit seiner Zustimmung gestattet.

Inspektor pracy ma prawo żądać zarówno od kierownika zakładu, jak i od wszystkich osób, które zakład zatrudnia lub zatrudniał, informacji i danych statystycznych w sprawach, które wchodzą w zakres jego działalności; przesłuchiwanie tych osób przez inspektora pracy może odbywać się w formie protokółarnej.

Inspektor pracy ma prawo żądać okazania ksiąg, dokumentów, planów i rysunków, które dotyczą ochrony pracy, urządzeń technicznych i pozwoleń na otwarcie lub przebudowę zakładu, jak również dostarczenia mu próbek surowców i materiałów, używanych, wytwarzanych lub powstających przy produkcji; przepis ten nie ma zastosowania do zakładów wojskowych i przedsiębiorstw produkujących wyłącznie dla wojska, o ile chodzi o stanowiące tajemnicę wojskową dane co do urządzeń i produkcji oraz rysunki, plany i dokumenty.

Inspektor pracy powinien wykonywać powyższe czynności w ten sposób, aby w miarę możliwości normalny bieg pracy nie był przerywany.

W razie potrzeby inspektor pracy może wzywać osoby zainteresowane do swego biura. W wezwaniu należy wskazać podstawę prawną i cel wezwania. Prawo wzywania do biura nie przysługuje inspektorom pracy w stosunku do tych kierowników zakładów państwowych lub będących pod zarządem państwowym, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny.

Art. 22.

Inspektorzy pracy i ich organa pomocnicze obowiązani są zarówno w czasie pozostawania na stanowisku służbowym, jak i po jego opuszczeniu, dochować ścisłej tajemnicy co do spraw, które stanowią tajemnicę techniczną lub handlową przedsiębiorstwa.

O ile obowiązki służbowe wymagają zakomunikowania władzom przemysłowym powyższych wiadomości, inspektorzy pracy powinni to czynić jedynie w raportach poufnych.

Art. 23.

W razie stwierdzenia, że w zakładzie nie są przestrzegane przepisy obowiązujące co do bezpieczeństwa życia, zdrowia lub moralności oraz wogóle przepisy o ochronie pracy, inspektor pracy sporządza protokół i wydaje zarządzenie celem usunięcia stwierdzonych uchybień; zarządzenie to wydaje w postaci nakazu na piśmie, skierowanego do kierownika zakładu.

Nakaz inspektora pracy może być zaskarżony w toku instancyj, przewidzianych w art. 10, 11 i 13 z wyjątkiem nakazów wskazanych w art. 25.

W tych zakładach państwowych lub znajdujących się pod zarządem państwowym, w których stosunek służbowy kierowników ma charakter publiczno-prawny, inspektor pracy zamiast wydawania nakazu występuje do kierownika zakładu z wnioskiem pisemnym, żądając usunięcia uchybień przeciwko prawu w określonym terminie.

Der Arbeitsinspektor hat das Recht, sowohl vom Betriebsleiter, als auch von allen Personen, welche der Betrieb beschäftigt oder beschäftigt hat, Auskünfte und statistische Angaben in Angelegenheiten, welche in sein Tätigkeitsbereich fallen, zu fordern; die Vernehmung dieser Personen durch den Arbeitsinspektor kann in Protokollform vorgenommen werden.

Der Arbeitsinspektor ist berechtigt, die Vorlegung der Bücher, Urkunden, Pläne und Zeichnungen, die den Arbeitsschutz, technische Einrichtungen und die Eröffnungs- oder Umbauerlaubnis des Betriebes betreffen, zu fordern, sowie die Aushändigung von Rohstoff- und Materialproben, die bei der Erzeugung benützt, hervorgebracht oder hergestellt werden; diese Vorschrift findet keine Anwendung auf Heeresbetriebe und ausschliesslich für das Heer arbeitende Unternehmen, soweit es sich um Angaben über Einrichtungen und Herstellungen, die ein militärisches Geheimnis bilden, sowie um Zeichnungen, Pläne und Urkunden handelt.

Der Arbeitsinspektor soll die vorgenannten Geschäfte in der Art erledigen, dass möglichst der normale Arbeitsbetrieb nicht unterbrochen wird.

Falls erforderlich, kann der Arbeitsinspektor die beteiligten Personen in sein Büro vorladen. In der Vorladung soll die Rechtsgrundlage und der Zweck der Ladung genannt sein. Das Recht der Vorladung in das Büro haben die Arbeitsinspektoren nicht gegen diejenigen Leiter staatlicher oder unter staatlicher Verwaltung stehender Betriebe, deren Dienstverhältnis öffentlich-rechtlichen Charakter trägt.

Art. 22.

Die Arbeitsinspektoren und ihre Hilfskräfte sind sowohl während der Bekleidung ihrer dienstlichen Stellung, wie auch nach dem Ausscheiden aus ihr streng verpflichtet, strengstes Stillschweigen zu wahren über Angelegenheiten, die ein technisches oder Handelsgeheimnis des Unternehmens darstellen.

Falls die Dienstverpflichtungen die Benachrichtigung der Gewerbebehörden über die vorgenannten Kenntnisse erfordern, sollen das die Arbeitsinspektoren nur in vertraulichen Berichten tun.

Art. 23.

Falls festgestellt wird, dass in einem Betriebe die geltenden Vorschriften über den Schutz des Lebens, der Gesundheit oder der Sitten sowie überhaupt die Vorschriften über den Arbeitsschutz nicht befolgt werden, nimmt der Arbeitsinspektor ein Protokoll auf und erlässt eine Anordnung zwecks Beseitigung der festgestellten Verstösse; diese Anordnung erlässt er in Form einer schriftlichen Verfügung an den Leiter des Betriebes.

Die Verfügung des Arbeitsinspektors kann in dem in Art. 10, 11 und 13 vorgesehenen Instanzenzuge angefochten werden, mit Ausnahme der in Art. 25 aufgeführten Verfügungen.

In den staatlichen oder unter staatlicher Verwaltung stehenden Betrieben, in denen das Dienstverhältnis der Leiter öffentlich-rechtlichen Charakter hat, wendet sich der Arbeitsinspektor, anstatt eine Verfügung zu erlassen, an den Leiter des Betriebes mit einem schriftlichen Antrage auf Beseitigung der Verstösse gegen das Gesetz in einer bestimmten Frist.

Art. 24.

Inspektor pracy, jeżeli ustali nie podlegające jego orzecznictwu (art. 32) naruszenie przepisów zagrożone karami, przesyła właściwym władzom protokół celem wszczęcia postępowania karnego.

W tych zakładach państwowych lub znajdujących się pod zarządem państwowym, w których stosunek służbowy kierownika ma charakter publiczno-prawny, inspektor pracy występuje także z doniesieniem do władz przełożonych tego kierownika celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności w myśl obowiązujących przepisów służbowych.

Art. 25.

Nakaz inspektora pracy, który wymaga zmiany urządzeń technicznych lub sposobów produkcji, jako to: wprowadzenia nowych maszyn, zmiany surowców lub półfabrykatów, używanych przy produkcji, może być zaskarżony w terminie 14-dniowym do specjalnej komisji przy właściwym wojewodzie. Komisja ta składa się z wojewody, albo wyznaczonego przezeń zastępcy, jako przewodniczącego, z okręgowego inspektora pracy oraz urzędnika, wyznaczonego przez wojewodę z pośród urzędników działu administracji przemysłowej, bądź administracji rolniczej, bądź administracji robót publicznych, w zależności od rodzaju zakładu lub przedsiębiorstwa, dla którego nakaz został wydany. Jeżeli nakaz inspektora pracy dotyczy zakładu państwowego lub będącego pod zarządem państwowym, wówczas zamiast przedstawiciela właściwej władzy administracyjnej wchodzi do składu komisji delegat tej władzy, której dany zakład podlega pod względem gospodarczym. W sprawach higieny pracy w skład komisji wchodzi nadto przedstawiciel działu sanitarnego w urzędzie wojewódzkim, wyznaczony przez wojewodę.

Odwołanie się przedsiębiorcy do wyższej instancji wstrzymuje tylko wtedy obowiązek wykonania nakazu inspektora pracy, wymagającego wprowadzenia zmian, wskazanych w ustępie 1-ym artykułu niniejszego, gdy warunki pracy w zakładzie nie zagrażają pracownikowi oczywiście niebezpieczeństwem życia lub ciężkiem okaleczeniem.

Nadanie nakazowi rygoru natychmiastowego wykonania powinno być w nakazie zaznaczone ze wskazaniem okoliczności, uzasadniających ten rygor. Skargę na nakaz, zaopatrzony rygorem natychmiastowego wykonania, inspektor pracy obowiązany jest przesłać w ciągu 24 godzin do komisji specjalnej przy wojewodzie, komisja ta zaś jest obowiązana powziąć decyzję w ciągu tygodnia.

O ile urządzenia techniczne zakładu ujawniają braki tak znaczne, że żadne zmiany tych urządzeń nie mogą zapewnić bezpieczeństwa życia i zdrowia pracowników, inspektor pracy występuje do właściwej władzy z wnioskiem o zamknięcie zakładu.

Art. 24.

Wenn der Arbeitsinspektor mit Strafe bedrohte Gesetzesverletzungen feststellt, die seiner Entscheidung (Art. 32) nicht unterliegen, übersendet er den zuständigen Behörden ein Protokoll zur Einleitung eines Strafverfahrens.

In denjenigen staatlichen oder unter staatlicher Verwaltung stehenden Betrieben, in denen das Dienstverhältnis des Leiters öffentlich-rechtlichen Charakter besitzt, wendet sich der Arbeitsinspektor gleichfalls mit einer Meldung an die vorgesetzten Behörden des Leiters, damit die Schuldigen nach den geltenden Dienstvorschriften zur Verantwortung gezogen werden.

Art. 25.

Gegen eine Verfügung des Arbeitsinspektors, die eine Abänderung technischer Einrichtungen oder Erzeugungsweisen verlangt, wie Einführung neuer Maschinen, Aenderung von bei der Herstellung verwendeten Rohstoffen oder Halbfabrikaten, kann binnen 14 Tagen vor einer Sonderkommission beim zuständigen Wojewoden Klage erhoben werden. Diese Kommission setzt sich zusammen aus dem Wojewoden oder dem von ihm bestimmten Vertreter als Vorsitzenden, aus dem Bezirksarbeitsinspektor sowie aus einem Beamten, den der Wojewode aus der Reihe der Beamten der Verwaltungsabteilung für das Gewerbe oder für die Landwirtschaft oder für öffentliche Arbeiten bestimmt, je nach der Art des Betriebes oder Unternehmens, für das die Verfügung erlassen worden ist. Wenn die Verfügung des Arbeitsinspektors einen staatlichen oder unter staatlicher Leitung stehenden Betrieb betrifft, tritt an Stelle des Vertreters der in Betracht kommenden Verwaltungsbehörde ein Abgeordneter derjenigen Behörde in die Kommission ein, der der betroffene Betrieb in wirtschaftlicher Hinsicht unterliegt. In Angelegenheiten der Arbeitshygiene tritt in die Kommission ausserdem ein Vertreter der Gesundheitsabteilung beim Wojewodschaftsamte ein, den der Wojewode bestimmt.

Die Berufung eines Unternehmers an die höhere Instanz hält die Verpflichtung zur Ausführung einer Verfügung des Arbeitsinspektors, die die Einführung der im Abs. 1 dieses Artikels angegebenen Veränderungen verlangt, nur dann auf, wenn die Arbeitsbedingungen im Betriebe den Arbeitnehmer nicht mit einer offenbaren Lebensgefahr oder einer schweren Verletzung bedrohen. Wenn die sofortige Ausführung einer Verfügung gefordert wird, muss das in ihr hervorgehoben werden unter Bezeichnung der Umstände, die diese Verschärfung begründen. Die Klage gegen eine mit der Forderung auf sofortige Ausführung versehene Verfügung muss der Arbeitsinspektor binnen 24 Stunden der Sonderkommission bei der Wojewodschaft übersenden, die ihrerseits binnen einer Woche eine Entscheidung treffen muss.

Wenn die technischen Einrichtungen eines Betriebes so wesentliche Mängel aufweisen, dass keinerlei Veränderungen dieser Einrichtungen die Sicherheit für Leben und Gesundheit der Arbeitnehmer gewährleisten, beantragt der Arbeitsinspektor bei der zuständigen Behörde die Schliessung des Betriebes.

Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do nakazów wydawanych przez specjalnych inspektorów pracy, przyczem do rozstrzygnięcia skarg, wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu, właściwa jest komisja tego województwa, na którego obszarze znajduje się zakład.

Art. 26.

Jeżeli skarga nie została przez komisję przy województwie uwzględniona, zakładowi przysługuje prawo odwołania się do komisji przy Ministrze Pracy i Opieki Społecznej.

Prawo odwołania się przysługuje również okręgowemu inspektorowi pracy, jeśli zgłosił on swe zdanie odrębne na komisji wojewódzkiej.

Odwołanie powinno być złożone komisji wojewódzkiej w ciągu dni 14. Termin ten liczy się dla inspektora pracy od dnia wydania decyzji, a dla zakładu od dnia powiadomienia o zapadłej decyzji. Wnieсение odwołania wstrzymuje wykonanie decyzji.

Komisja przy Ministrze Pracy i Opieki Społecznej składa się z Ministra Pracy i Opieki Społecznej lub w jego zastępstwie z Głównego Inspektora Pracy, jako przewodniczącego, oraz po jednym przedstawicielu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, Ministerstwa Przemysłu i Handlu i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, jako naczelnej władzy sanitarnej, a jeśli nakaz dotyczy zakładu podległego innemu ministerstwu, również z przedstawiciela tegoż ministerstwa. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Komisja ta decyduje w ostatniej instancji.

Szczegółowe przepisy dotyczące sposobu powoływania i trybu urzędowania komisji przy wojewodzie i przy Ministrze Pracy i Opieki Społecznej określi rozporządzenie Rady Ministrów wydane na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 27.

W zakładach państwowych lub znajdujących się pod zarządem państwowym, w których stosunek służbowy kierownika zakładu ma charakter publiczno-prawny, kierownik ten w przeciągu dni siedmiu od otrzymania wniosku inspektora pracy (art. 23 ust. 3) powinien zawiadomić inspektora pracy, czy żądania jego zostały wykonane. O ile kierownik uzna, że wykonanie żądania inspektora pracy jest niemożliwe lub, że przekraczałoby przysługujące mu uprawnienia, powinien to w zawiadomieniu uwidocznic i należycie uzasadnic. O wykonaniu zarządzeń inspektora pracy rozstrzyga wówczas okręgowy inspektor pracy w porozumieniu z właściwą władzą przełożoną kierownika zakładu. O ile porozumienie nie zostanie osiągnięte, decyduje ostatecznie Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Nienadesłanie przez kierownika zakładu inspektorowi pracy zawiadomienia, wskazanego w ustępie poprzednim, jak również niewykonanie w przepisany termin żądania inspektora pracy, przeciwko któremu kierownik zakładu nie poczynił zastrzeżeń, stanowi występki służbowy.

Die Bestimmungen dieses Artikels finden Anwendung auf die durch Sonder-Arbeitsinspektoren erlassenen Verfügungen, wobei zur Entscheidung der im Abs. 1 dieses Artikels erwähnten Klagen die Kommission derjenigen Wojewodschaft zuständig ist, auf deren Gebiet sich der Betrieb befindet.

Art. 26.

Wenn die Kommission bei der Wojewodschaft der Klage nicht stattgegeben hat, hat der Betrieb das Recht der Berufung an die Kommission beim Minister für Arbeit u. s. F.

Das Recht auf Berufung steht ebenso dem Bezirks-Arbeitsinspektor zu, wenn er seine abweichende Ansicht auf der Wojewodschafskommission vorgebracht hat.

Die Berufung muss bei der Wojewodschafskommission binnen 14 Tagen eingelegt werden. Diese Frist wird für den Arbeitsinspektor vom Tage des Erlasses der Entscheidung und für den Betrieb vom Tage der Bekanntgabe der gefällten Entscheidung ab gerechnet. Die Berufungseinlegung hält die Vollstreckung der Entscheidung auf.

Die Kommission beim Minister für Arbeit u. s. F. setzt sich zusammen aus dem Minister für Arbeit u. s. F. oder in seiner Vertretung aus dem Hauptarbeitsinspektor als Vorsitzenden, sowie aus je einem Vertreter des Ministeriums für Arbeit u. s. F., des Ministeriums für Handel und Industrie und des Ministeriums des Innern als der obersten Gesundheitsbehörde und, falls die Verfügung einen einem anderen Ministerium unterliegenden Betrieb betrifft, auch aus einem Vertreter dieses Ministeriums. Bei Stimmengleichheit entscheidet die Stimme des Vorsitzenden. Diese Kommission entscheidet in letzter Instanz.

Einzelvorschriften über die Einlegung der Berufung und über die Amtsführung der Kommission beim Wojewoden und beim Minister für Arbeit u. s. F. wird eine auf Antrag des Ministers für Arbeit u. s. F. erlassene Verordnung festsetzen.

Art. 27.

In staatlichen oder unter staatlicher Verwaltung stehenden Betrieben, in denen das Dienstverhältnis des Leiters öffentlich-rechtlichen Charakter trägt, hat der Leiter binnen 7 Tagen nach Empfang des Antrages des Arbeitsinspektors (Art. 23 Abschn. 3) den Arbeitsinspektor zu benachrichtigen, ob seine Anordnungen ausgeführt sind. Falls der Leiter erkennt, dass die Ausführung der Anordnung des Arbeitsinspektors unmöglich ist, oder dass sie die ihm zustehenden Befugnisse überschreiten würde, muss er dies in seiner Benachrichtigung ersichtlich und gebührend begründen. Ueber die Ausführung der Anordnungen des Arbeitsinspektors entscheidet dann der Bezirksarbeitsinspektor im Einvernehmen mit der zuständigen vorgesetzten Behörde des Betriebsleiters. Falls das Einvernehmen nicht erzielt wird, entscheidet endgültig der Minister für Arbeit u. s. F. im Einvernehmen mit den zuständigen Ministern.

Die Nichtübersendung der im vorherigen Abschnitt erwähnten Benachrichtigung durch den Betriebsleiter an den Arbeitsinspektor, sowie auch die Nichtausführung einer Anordnung des Arbeitsinspektors in der vorgeschriebenen Frist, gegen die der Betriebsleiter keine Vorbehalte gemacht hat, stellt ein Dienstvergehen dar.

Art. 28.

Winni naruszenia przepisów art. 22 ust. 1 ulegną, o ile czyn nie jest zagrożony karą surowszą, karze aresztu do sześciu tygodni.

Jeżeli czynu, określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, dopuszczono się celem wyrządzenia szkody właścicielowi zakładu, albo celem przysporzenia korzyści sobie lub komu innemu, albo też celem wyzyskania tajemnicy na własną korzyść, winni, o ile czyn nie jest zagrożony karą surowszą, ulegną:

a) na obszarach, na których obowiązuje rosyjski kodeks karny z 1903 r. względnie niemiecki kodeks karny — karze więzienia do lat dwóch;

b) na obszarze, na którym obowiązuje austriacka ustawa karna z 1852 r. — karze ścisłego aresztu do dwóch lat; na obszarze tym można wnieść odwołanie niezależnie od przepisu § 283 u. p. k.

Art. 29.

Winni niewykonania wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia nakazu inspektora pracy ulegną karze grzywny od 100 do 2.000 zł. lub aresztu do sześciu tygodni lub obu tym karom łącznie, o ile czyn nie jest zagrożony karą surowszą. Na obszarze, na którym obowiązuje rosyjski kodeks karny z 1903 r. i austriacka ustawa karna z 1852 r., nie stosuje się przepisów o nadzwyczajnem złagodzeniu kary.

Art. 30.

Do orzekania o czynach, przewidzianych w art. 28 ust. 1 i art. 29 właściwe są sądy powiatowe (pokoju).

Do orzekania o czynach, przewidzianych w art. 28 ust. 2, właściwe są sądy okręgowe.

Art. 31.

Winni niestawienia się bez wystarczającej przyczyny na piśmienne wezwanie inspektora pracy (art. 21 ustęp ostatni) ulegną karze grzywny od 25 zł. do 200 zł., w razie zaś nieściągalności karze aresztu do dwóch tygodni, o ile czyn nie jest zagrożony surowszą karą.

Winni nieudzielenia inspektorowi pracy informacji lub dat statystycznych, przewidzianych w art. 21 ust. 4, albo niewykonania żądań inspektora pracy, przewidzianych w art. 21 ust. 5, ulegną karze grzywny od 50 zł. do 500 zł., w razie zaś nieściągalności — karze aresztu do miesiąca, o ile czyn nie jest zagrożony surowszą karą.

Art. 32.

Do orzekania o czynach, przewidzianych w art. 31, powołani są inspektorzy pracy.

Art. 28.

Wer einer Verletzung der Vorschriften des Art. 22 Absch. 1 schuldig ist, unterliegt einer Haftstrafe bis zu 6 Wochen, sofern die Tat nicht mit einer schwereren Strafe bedroht ist.

Wenn die in Absch. 1 dieses Artikels erwähnte Tat begangen worden ist, um dem Betriebseigentümer einen Schaden zuzufügen oder um sich oder einem anderen einen Vorteil zu verschaffen, oder auch um ein Geheimnis zum eigenen Nutzen auszubeuten, unterliegen die Schuldigen, sofern die Tat nicht mit einer strengeren Strafe bedroht ist:

- a) in Gebieten, in denen das russische Strafgesetzbuch vom Jahre 1903 bzw. das deutsche Strafgesetzbuch gilt, einer Gefängnisstrafe bis zu 2 Jahren.
- b) in dem Gebiet, in dem das österreichische Strafgesetzbuch vom Jahre 1852 Geltung hat, einer Strafe bis zu 2 Jahren strengen Arrestes; auf diesem Gebiet kann unbeschadet der Vorschrift des § 283 der Strafprozessordnung Berufung eingelegt werden.

Art. 29.

Wer entgegen den Vorschriften dieser Verordnung eine Verfügung des Arbeitsinspektors nicht ausführt, unterliegt einer Geldstrafe von 100 bis 2.000 zł. oder einer Haftstrafe bis zu 6 Wochen oder beiden Strafen gemeinschaftlich, sofern die Tat nicht mit einer strengeren Strafe bedroht ist. Auf dem Gebiete, auf dem das russische Strafgesetz vom Jahre 1903 und das österreichische Strafgesetz vom Jahre 1852 gilt, werden die Vorschriften über eine ausserordentliche Strafmilderung nicht angewandt.

Art. 30.

Zur Entscheidung über die in Art. 28 Abs. 1 und in Art. 29 erwähnten Handlungen sind die Amts- (Friedens-)gerichte zuständig.

Zur Entscheidung über die in Art. 28 Abs. 2 erwähnten Handlungen sind die Landgerichte zuständig.

Art. 31.

Wer einer schriftlichen Vorladung des Arbeitsinspektors (Art. 21, letzter Abs.) ohne ausreichenden Grund nicht nachkommt, unterliegt einer Geldstrafe von 25 bis 200 zł., und wenn sie nicht beigetrieben werden kann, einer Haftstrafe bis zu 2 Wochen, sofern die Tat nicht mit einer schärferen Strafe bedroht ist.

Wer dem Arbeitsinspektor nicht die im Art. 21 Abs. 4 erwähnten Auskünfte und statistischen Angaben erteilt, oder die in Art 21 Abs. 5 vorgesehenen Anordnungen des Arbeitsinspektors nicht ausführt, unterliegt einer Geldstrafe von 50 bis 500 zł. und wenn sie nicht beigetrieben werden kann, einer Haftstrafe bis zu einem Monat, falls die Tat nicht mit einer strengeren Bestrafung bedroht ist.

Art. 32.

Zur Entscheidung über die in Art. 31 angegebenen Handlungen sind die Arbeitsinspektoren berufen.

Art. 33.

Ukarany orzeczeniem karnem inspektora pracy za czyny, wskazane w art. 31, jak również za inne czyny, podległe orzecznictwu karno-administracyjnemu inspekcji pracy, może w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce inspektora pracy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi według przepisów postępowania, obowiązujących w I-ej instancji sądowej.

Wyrok sądu okręgowego, wydany w II-ej instancji, jest prawomocny.

Na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych mandatów karnych.

Art. 34.

Organa policji państwowej współdziałają z inspekcją pracy w granicach, określonych ustawą z dnia 24 lipca 1919 r. o policji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 363), w szczególności zaś:

a) zawiadamiają organa inspekcji pracy o przekroczeniach przepisów prawnych, dotyczących stosunków pracy, przysyłając organom tym sporządzone przez siebie protokoły;

b) udzielają inspektorom pracy pomocy w razie utrudniania im wstępu do zakładów i wogóle w wypadkach czynnego oporu przeciwko spełnianiu przez inspektorów pracy ich czynności urzędowych.

Przepisy szczegółowe w sprawie współdziałania z inspekcją pracy organów policji państwowej i władz samorządowych wyda Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 35.

Sprawy, wchodzące w zakres działania inspekcji pracy, są wyłączone z zakresu działania wojewodów.

Inspektorowie pracy obowiązani są zawiadamiać właściwych wojewodów, tak z urzędu, jak i na żądanie wojewodów, o ważniejszych zdarzeniach natury ogólnej, które zajdą w obrębie podległych im obwodów i okręgów, a w szczególności o powstaniu i przebiegu zatargów pracy i o zarejestrowaniu pracowniczych związków zawodowych.

Art. 36.

Stosunek wzajemny organów inspekcji pracy i organów innych ministerstw, oraz szczegółowy tryb postępowania inspektorów pracy w zakładach państwowych lub będących pod zarządem państwowym, zostanie ustalony rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydanem w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 33.

Wer durch eine Strafentscheidung des Arbeitsinspektors wegen einer in Art. 31 genannten Handlung, sowie wegen anderer der Verwaltungsstrafentscheidung der Arbeitsaufsicht unterliegenden Handlungen verurteilt ist, kann binnen 7 Tagen nach Zustellung der Entscheidung zu Händen des Arbeitsinspektors den Antrag auf Ueberweisung der Sache an das zuständige Amts- (Friedens-)gericht stellen, das nach den für die erste Gerichtsstanz geltenden Verfahrensvorschriften verfährt.

Ein in zweiter Instanz ergangenes Urteil des Landgerichts ist rechtskräftig.

Auf dem Gebiet der Wojewodschaften Posen, Pommerellen und dem oberschlesischen Teil der Wojewodschaft Schlesien werden die Vorschriften über Erlass polizeilicher Strafbefehle angewandt.

Art. 34.

Die staatlichen Polizeiorgane wirken in den durch das Gesetz vom 24. Juli 1919 über die Staatspolizei (Dz. Ust. R. P. Nr. 61 Pos. 363) bestimmten Grenzen mit der Arbeitsaufsicht mit, insbesondere:

- a) benachrichtigen sie die Organe der Arbeitsaufsicht von der Uebertretung gesetzlicher Vorschriften über die Arbeitsverhältnisse, indem sie diesen Organen die von ihnen aufgenommenen Protokolle übersenden,
- b) leisten sie den Arbeitsinspektoren Hilfe, wenn ihnen der Eintritt in Betriebe erschwert wird, überhaupt, wenn den Arbeitsinspektoren bei Erfüllung ihrer amtlichen Tätigkeiten tätlicher Widerstand geleistet wird.

Einzelvorschriften über die Mitwirkung der staatlichen Polizeiorgane und der Selbstverwaltungsbehörden mit der Arbeitsaufsicht wird der Minister des Innern im Einvernehmen mit dem Minister für Arbeit u. s. F. erlassen.

Art. 35.

Angelegenheiten, die in den Geschäftsbereich der Arbeitsaufsicht gelangen, sind vom Geschäftsbereich der Wojewoden ausgeschlossen.

Die Arbeitsinspektoren sind verpflichtet, die zuständigen Wojewoden, sowohl von Amtswegen als auch auf Verlangen der Wojewoden von wichtigeren Ereignissen allgemeiner Art, die in den ihnen unterliegenden Kreisen und Bezirken eintreten, zu benachrichtigen, im besonderen über die Entstehung und den Verlauf von Arbeitsstreitigkeiten und über die Registrierung der Berufsverbände der Arbeitnehmer.

Art. 36.

Das gegenseitige Verhältnis der Organe der Arbeitsaufsicht zu Organen anderer Ministerien, sowie der genaue Gang des Vorgehens der Arbeitsinspektoren in staatlichen oder unter staatlicher Leitung stehenden Betrieben wird durch eine im Einvernehmen mit den zuständigen Ministern erlassene Verordnung des Ministers für Arbeit u. s. F. geregelt werden.

Art. 37.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc wszelkie sprzeczne z niem przepisy prawne, a w szczególności:

dekret o urządzeniu i działalności inspekcji pracy z dnia 3 stycznia 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 5, poz. 90),

ustawa o mianowaniu inspektorów przemysłowych z dn. 17 czerwca 1883 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 117) w brzmieniu ustawy z dn. 2 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 125),

§ 155 ust. 3 ordynacji przemysłowej Rzeszy Niemieckiej w brzmieniu noweli z 27 grudnia 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy 1912 r. str. 139),

art. 4 rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej o urządzeniu inspektoratu pracy w rolnictwie i o załatwianiu zatargów pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi z 15 czerwca 1919 r. (Tygodnik Urzędowy Naczelnej Rady Ludowej Nr. 31/98),

rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 października 1922 r. o urządzeniu tymczasowem inspekcji pracy na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 885).

Art. 38.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej i właściwym ministrom, w stosunku zaś do art. art. 28—30 i art. 33 Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 39.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego w 6 miesięcy po ogłoszeniu, na obszarze zaś województwa śląskiego w 6 miesięcy po ogłoszeniu zgody Sejmu Śląskiego na niniejsze rozporządzenie.

Art. 37.

Mit dem Zeitpunkt des Inkrafttretens dieser Verordnung verlieren alle ihr widersprechenden gesetzlichen Bestimmungen ihre Kraft, insbesondere:

der Erlass über die Errichtung und die Tätigkeit der Arbeitsaufsicht vom 3. Januar 1919 (Dz. Ust. R. P. Nr. 5 Pos. 90),

das Gesetz über die Ernennung von Industrieinspektoren vom 17. Juni 1883 (öst. G. Bl. Nr. 117) in der Fassung des Gesetzes vom 2. März 1920 (Dz. Ust. R. P. Nr. 23, Pos. 125), § 155 Abs. 3 der Gewerbeordnung für das deutsche Reich in der Fassung der Novelle vom 27. Dezember 1911 (R. G. Bl. 1912 S. 139),

Art. 4 der Verordnung des Kommissariats des obersten Volksrates über die Errichtung eines Arbeitsinspektorates in der Landwirtschaft und über die Beilegung von Streitigkeiten zwischen landwirtschaftlichen Arbeitgebern und Arbeitnehmern vom 15. Juni 1919 (Amtsblatt des obersten Volksrates Nr. 31/98),

die Verordnung des Ministerrates vom 16. Oktober 1922 über die vorläufige Errichtung einer Arbeitsaufsicht auf dem Gebiete des ehemaligen preussischen Teiles (Dz. Ust. R. P. Nr. 96, Pos. 885).

Art. 38.

Die Ausführung dieser Verordnung wird dem Minister für Arbeit u. s. F. und den zuständigen Ministern übertragen, sowie dem Justizminister hinsichtlich der Art 28—30 und des Art. 33.

Art. 39.

Diese Verordnung tritt auf dem ganzen Gebiet der Republik Polen mit Ausnahme der Wojewodschaft Schlesien 6 Monate nach ihrer Veröffentlichung in Kraft, und auf dem Gebiet der Wojewodschaft Schlesien 6 Monate nach der Veröffentlichung der Zustimmung des Schlesischen Sejms zu dieser Verordnung.

Ustawa Śląska

z dnia 16 kwietnia 1928 roku

w przedmiocie wprowadzenia na obszar Województwa Śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. lipca 1927 r.

o inspekcji pracy.

(Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 25).

Art 1.

Na podstawie ustawy z dnia 8 marca 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 146), Sejm Śląski wyraża zgodę na rozszerzenie mocy obowiązującej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590), o inspekcji pracy na obszar Województwa Śląskiego.

Art 2.

Ustawa wchodzi w życie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Śląskich zgodnie z postanowieniem art. 39 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r.

Art 3.

Wykonanie ustawy poleca się Wojewodzie.

Schlesisches Gesetz

vom 16. April 1928

über die Einführung der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht auf dem Gebiete der Wojewodschaft Schlesien.

(Dz. U. Śl. Nr. 11, Pos. 25).

Art 1.

Auf Grund des Gesetzes vom 8. März 1921 (Dz. Ust. R. P. Ur. 26, Pos. 146) erklärt der Schlesische Sejm seine Zustimmung zur Ausdehnung der Geltung der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, Pos. 590) über die Arbeitsaufsicht auf das Gebiet der Wojewodschaft Schlesien.

Art 2.

Dieses Gesetz tritt 6 Monate nach dem Tage der Veröffentlichung im Dziennik Ustaw Śląskich gemäss den Bestimmungen des Art. 39 der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 in Kraft.

Art 3.

Mit der Ausführung des Gesetzes wird der Wojewode betraut.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 20 lutego 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa w sprawie podziału terytorjalnego Rzeczypospolitej Polskiej na okręgi i obwody Inspekcji Pracy.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 41, poz. 397).

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590) zarządza się co następuje:

§ 1.

Teren Rzeczypospolitej Polskiej dzieli się na okręgi i obwody inspekcji pracy według poniższego wykazu.

Nr. okręgu i obwodu	Do okręgu względnie obwodu należy	Siedziba okręgu względnie obwodu
Okrąg I	m. st. Warszawa	Warszawa
Obwód 1	Komisariaty: 6, 8, 11, 16, 23	Warszawa
Obwód 2	„ 1, 9, 10, 13, 20 21	
Obwód 3	„ 7, 12, 19, 22	
Obwód 4	„ 2, 3, 4, 5, 26	
Obwód 5	„ 14, 15, 17, 18, 24, 25	
Okrąg II	Województwo Warszawskie	Warszawa
Obwód 6	Powiat Ciechanów	Warszawa
	„ Maków	
	„ Mława	
	„ Przasnysz	
	„ Pułtusk	
Obwód 7	Powiat Mińsk Mazowiecki	Warszawa
	„ Radzymin	
	„ Warszawa	
Obwód 8	Powiat Błonie	Warszawa
	„ Grójec	
	„ Rawa	
Obwód 9	Powiat Gostynin	Łowicz
	„ Łowicz	
	„ Skierniewice	
	„ Sochaczew	

Verordnung

des Ministers für Arbeit und soziale Fürsorge

vom 20. Februar 1928

über die örtliche Einteilung der Republik Polen in Bezirke und Kreise
der Arbeitsaufsicht,

erlassen im Einvernehmen mit dem Minister für Handel und Gewerbe
sowie mit dem Landwirtschaftsminister.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 41, Pos. 397).

Auf Grund des Art. 20 der Verordnung des Staatspräsidenten vom
14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, Pos. 590)
wird folgendes angeordnet.

§ 1.

Das Gebiet der Republik Polen wird gemäss der nachstehenden
Aufstellung in Bezirke und Kreise der Arbeitsaufsicht eingeteilt.

Nr. des Bezirkes und Kreises	Zum Bezirk bzw. Kreis gehört	Sitz des Bezirkes bzw. Kreises
Bezirk I	Hauptstadt Warszawa	Warszawa
Kreis 1	Kommissariate: 6, 8, 11, 16, 23,	Warszawa
" 2	" 1, 9, 10, 13, 20, 21.	
" 3	" 7, 12, 19, 22,	
" 4	" 2, 3, 4, 5, 26,	
" 5	" 14, 15, 17, 18, 24, 25	
Bezirk II	Wojewodschaft Warszawa	Warszawa
Kreis 6	Kreis Ciechanów	Warszawa
	" Maków	
	" Miawa	
	" Przasnysz	
	" Pultusk	
Kreis 7	Kreis Mińsk Mazow.	Warszawa
	" Radzymin	
	" Warszawa	
Kreis 8	Kreis Błonie	Warszawa
	" Grójec	
	" Rawa	
Kreis 9	Kreis Gostynin	Łowicz
	" Łowicz	
	" Skierniewice	
	" Sochaczew	

Nr. okręgu i obwodu	Do okręgu względnie obwodu należy	Siedziba okręgu, względnie obwodu
Obwód 10	Powiat Kutno	Włocławek
	„ Lipno	
	„ Nieszawa	
	„ Włocławek	
Obwód 11	Powiat Płock	Płock
	„ Płoński	
	„ Rypiński	
	„ Sierpc	
Okrąg III	Województwo łódzkie	Łódź
Obwód 12	m. Łódź — Komisaryaty: 1, 2, 3, 5, 13, 14	Łódź
Obwód 13	m. Łódź — Komisaryaty: 8, 9, 10, 11	
Obwód 14	m. Łódź — Komisaryaty: 4, 6, 7, 12	
Obwód 15	Powiat Brzeziny	
	„ Łask	Łódź
	„ Łęczyca	
	„ Łódź	
	„ Sieradz	
	„ Wieluń	Piotrków
Obwód 16	Powiat Piotrków	
	„ Radomsko	Kalisz
Obwód 17	Powiat Kalisz	
	„ Koło	
	„ Konin	
	„ Słupca	
	„ Turek	
Okrąg IV	Województwo kieleckie	Kielce
Obwód 18	Powiat Jędrzejów	Kielce
	„ Kielce	Radom
	„ Stopnica	
	„ Pińczów	
Obwód 19	Powiat Końskie	
	„ Kozienice	Radom
	„ Opoczno	
	„ Radom	
Obwód 20	Powiat Ilża	
	„ Opatów	Olkusz
	„ Sandomierz	
Obwód 21	Powiat Miechów	Częstochowa
	„ Olkusz	
Obwód 22	Powiat Częstochowa	Dąbrowa Górnicza
	„ Włoszczowa	
Obwód 23	m. Dąbrowa Górnicza i gminy: Bobrowniki, Grodziec (z wyjątkiem kopalni „Jowisz“), Łagisza, Łosień, Wojkowice, Kościelne, Strzemieszyce i Zagórze z powiatu Będzin	
Obwód 24	Powiat Zawiercie	

Nr. des Bezirkes und Kreises	Zum Bezirk bzw. Kreis gehört	Sitz des Bezirkes bzw. Kreises
Kreis 10	Kreis Kutno	Włocławek
	„ Lipno	
	„ Nieszawa	
	„ Włocławek	
Kreis 11	Kreis Płock	Płock
	„ Płońsk	
	„ Rypin	
	„ Sierpc	
Bezirk III	Wojewodschaft Łódź	Łódź
Kreis 12	Stadt Łódź — Kommissariate: 1, 2, 3, 5, 13, 14	Łódź
Kreis 13	Stadt Łódź — Kommissariate: 8, 9, 10, 11	Łódź
Kreis 14	Stadt Łódź — Kommissariate: 4, 6, 7, 12	
Kreis 15	Kreis Brzeziny	Łódź
	„ Łask	
	„ Łęczyca	
	„ Łódź	
	„ Sieradz	
	„ Wieluń	
Kreis 16	Kreis Piotrków	Piotrków
	„ Radomsko	
Kreis 17	Kreis Kalisz	Kalisz
	„ Koło	
	„ Konin	
	„ Słupca	
	„ Turek	
Bezirk IV	Wojewodschaft Kielce	Kielce
Kreis 18	Kreis Jędrzejów	Kielce
	„ Kielce	
	„ Stopnica	
	„ Pińczów	
Kreis 19	Kreis Końskie	Radom
	„ Kozienice	
	„ Opoczno	
	„ Radom	Radom
Kreis 20	Kreis Ilża	
	„ Opatów	
	„ Sandomierz	Olkusz
Kreis 21	Kreis Miechów	
	„ Olkusz	Częstochowa
Kreis 22	Kreis Częstochowa	
	„ Włoszczowa	Dąbrowa Górnicza
Kreis 23	Stadt Dąbrowa Górnicza und die Gemeinden: Bobrowniki, Grodziec (mit Ausnahme der Grube „Jowisz“), Łagisza, Łosień, Wojkowice Kościelne, Strzemieszyce i Zagórze des Kreises Bedzin	
Kreis 24	Kreis Zawiercie	Zawiercie

Nr. okręgu i obwodu	Do okręgu względnie obwodu należy	Siedziba okręgu, względnie obwodu
Obwód 25	m. Sosnowiec i gminy: Będzin, Czeladź, Konstantynów, Milowice, Modrzejów, Niwka, Pogoń, kopalnia „Jowisz” z powiatu będzińskiego	Sosnowiec
Okrąg V	Województwa: lubelskie i wołyńskie	Lublin
Obwód 26	m. Lublin Powiat Garwolin „ Lubartów „ Lublin „ Puławy „ Radzyń	Lublin
Obwód 27	Powiat Biłgoraj „ Hrubieszów „ Tomaszów „ Zamość	Zamość
Obwód 28	Powiat Chełm „ Janów „ Krasnostaw „ Włodawa	Chełm
Obwód 29	Powiat Biała „ Konstantynów „ Łuków „ Siedlce „ Sokołów „ Węgrów	Siedlce
Obwód 30	Powiat Horochów „ Kowel „ Luboml „ Włodzimierz Wołyński	Kowel
Obwód 31	Powiat Dubno „ Kostopol „ Krzemieniec „ Łuck „ Równe „ Zdobunowo	Łuck
Okrąg VI	Województwa: białostockie i poleskie	Białystok
Obwód 32	Powiat Białystok „ Bielsk „ Wysokie Mazowieckie	Białystok
Obwód 33	Powiat Grodno „ Sokółka „ Wołkowysk	Grodno
Obwód 34	Powiat Kolno „ Łomża „ Ostrołęka „ Ostrów	Łomża
Obwód 35	Powiat Augustów „ Suwałki „ Szczuczyn	Suwałki

Nr. des Bezirkes und Kreises	Zum Bezirk bzw. Kreis gehört	Sitz des Bezirkes bzw. Kreises
Kreis 25	Stadt Sosnowiec und die Gemeinden: Będzin, Czeladź, Konstantynów, Milowice, Modrzejów, Nivka, Pogoń, Grube „Jowisz“ des Krei- ses Będzin	Sosnowiec
Bezirk V	Wojewodschaften Lublin und Wolhynien	Lublin
Kreis 26	Stadt Lublin	Lublin
	Kreis Garwolin	
	„ Lubartów	
	„ Lublin	
	„ Pu.awy	
	„ Radzyń	
Kreis 27	Kreis Biłgoraj	Zamość
	„ Hrubieszów	
	„ Tomaszów	
	„ Zamość	
Kreis 28	Kreis Chełm	Chełm
	„ Janów	
	„ Krasnystaw	
	„ Włodawa	
Kreis 29	Kreis Biała	Siedlce
	„ Konstantynów	
	„ Łuków	
	„ Siedlce	
	„ Sokółów	
	„ Węgrów	
Kreis 30	Kreis Horochów	Kowel
	„ Kowel	
	„ Luboml	
	„ Włodzimierz Wołyński	
Kreis 31	Kreis Dubno	Łuck
	„ Kostopol	
	„ Krzemieniec	
	„ Łuck	
	„ Równe	
	„ Zdołunowo	
Bezirk VI	Wojewodschaften: Białystok u. Polesien	Białystok
Kreis 32	Kreis Białystok	Białystok
	„ Bielsk	
	„ Wysokie Mazowieckie	
Kreis 33	Kreis Grodno	Grodno
	„ Sokółka	
	„ Wołkowysk	
Kreis 34	Kreis Kolno	Łomża
	„ Łomża	
	„ Ostrołęka	
	„ Ostrów	
Kreis 35	Kreis Augustów	Suwałki
	„ Suwałki	
	„ Szczuczyn	

Nr. okręgu i obwodu	Do okręgu względnie obwodu należy	Siedziba okręgu, względnie obwodu
Obwód 36	Powiat Brześć n/B „ Kamień Koszyrski „ Kobryń „ Kossów „ Prużana	Brześć n/B
Obwód 37	Powiat Drohiczyn „ Łuniniec „ Pińsk „ Sarny „ Stolin	Pińsk
Okrag VII	Województwo krakowskie	Kraków
Obwód 38	m. Kraków Powiat Bochnia „ Chrzanów „ Kraków „ Wieliczka	Kraków
Obwód 39	Powiat Biała „ Maków Małopolski „ Myślenice „ Oświęcim „ Wadowice „ Żywiec	Biała
Obwód 40	Powiat Brzesko „ Dąbrowa „ Mielec „ Pilzno „ Ropczyce „ Tarnów	Tarnów
Obwód 41	Powiat Gorlice „ Grybów „ Jasło „ Limanowa „ Nowy Sącz „ Nowy Targ	Nowy Sącz
Okrag VIII	Województwo: lwowskie, śląskowskie i tarnopolskie	Lwów
Obwód 42	m. Lwów Powiat Bóbrka „ Giródek Jagielloński „ Jaworów „ Lwów „ Mościska „ Rawa Rуска „ Sokal „ Żółkiew	Lwów
Obwód 43	Powiat Drohobycz „ Lisko „ Rudki „ Sambor „ Stary Sambor „ Sanok	Drohobycz

Nr. des Bezirkes und Kreises	Zum Bezirk bezw. Kreis gehört	Sitz des Bezirkes bezw. Kreises
Kreis 36	Kreis Brześć am Bug „ Kamień Koszyrski „ Kobryń „ Kossów „ Prużana	Brześć am Bug
Kreis 37	Kreis Drohiczyn „ Luniniec „ Pińsk „ Sarny „ Stolin	Pińsk
Bezirk VII Kreis 38	Wojewodschaft Kraków Stadt Kraków Kreis Bochnia „ Chrzanów „ Kraków „ Wieliczka	Kraków Kraków
Kreis 39	Kreis Biała „ Maków Małopolski „ Myślenice „ Oświęcim „ Wadowice „ Żywiec	Biała
Kreis 40	Kreis Brzesko „ Dąbrowa „ Mielec „ Pilzno „ Ropczyce „ Tarnów	Tarnów
Kreis 41	Kreis Gorlice „ Grybów „ Jasło „ Limanowa „ Nowy Sącz „ Nowy Targ	Nowy Sącz
Bezirk VIII	Wojewodschaften: Lwów, Stanisławów und Tarnopol	Lwów
Kreis 42	Stadt Lwów Kreis Bóbrka „ Gródek Jagielloński „ Jaworów „ Lwów „ Mościska „ Rawa Ruska „ Sokal „ Żółkiew	Lwów
Kreis 43	Kreis Drohobycz „ Lisko „ Rudki „ Sambor „ Stary Sambor „ Sanok	Drohobycz

Nr. okręgu i obwodu	Do okręgu względnie obwodu należy	Siedziba okręgu, względnie obwodu
Obwód 44	Powiat Brzozów „ Dobromil „ Jarosław „ Kolbuszowa „ Krosno „ Lubaczów „ Łańcut „ Nisko „ Przemyśl „ Przeworsk „ Rzeszów „ Strzyżów „ Tarnobrzeg	Przemyśl
Obwód 45	Powiat Bohorodczany „ Horodenka „ Kołomyja „ Kosów „ Nadwórna „ Peczeniżyn „ Stanisławów „ Śniatyń „ Tlumacz	Stanisławów
Obwód 46	Powiat Dolina „ Kałusz „ Rohatyn „ Skole „ Stryj „ Turka „ Żydaczów	Stryj
Obwód 47	Województwo tarnopolskie	Tarnopol
Okrag IX	Województwo śląskie	Katowice
Obwód 48	m. Katowice Powiat Katowice	Katowice
Obwód 49	Powiat Huta Królewska „ Świętochłowice	Huta Królewska
Obwód 50	Powiat Lubliniec „ Tarnowskie Góry	Tarnowskie Góry
Obwód 51	Powiat Pszczyna „ Rybnik	Rybnik
Obwód 52	m. Bielsko Powiat Bielsko m. Cieszyn Powiat Cieszyn	Bielsko
Okrag X	Województwo poznańskie	Poznań
Obwód 53	m. Poznań Powiat Czarnków „ Grodzisk „ Międzychód „ Nowotomysł „ Oborniki „ Poznań	Poznań

Nr. des Bezirkes und Kreises	Zum Bezirk bzw. Kreis gehört	Sitz des Bezirkes bzw. Kreises
Kreis 44	Kreis Brzozów „ Dobromil „ Jarosław „ Kolbuszowa „ Krosno „ Łubaczów „ Łańcut „ Nisko „ Przemyśl „ Przeworsk „ Rzeszów „ Strzyżów „ Tarnobrzeg	Przemyśl
Kreis 45	Kreis Bohorodczany „ Horodenka „ Kołomyja „ Kosów „ Nadwórna „ Peczeniżyn „ Stanisławów „ Śniatyn „ Tłumacz	Stanisławów
Kreis 46	Kreis Dolina „ Kałusz „ Rohatyn „ Skole „ Stryj „ Turka „ Żydaczów	Stryj
Kreis 47	Wojewodschaft Tarnopol	Tarnopol
Bezirk IX	Wojewodschaft Schlesien	Katowice
Kreis 48	Stadt Katowice	Katowice
Kreis 49	Kreis Katowice	Huta
Kreis 50	Kreis Huta Królewska „ Świętochłowice	Królewska
Kreis 51	Kreis Lubliniec „ Tarnowskie Góry	Tarnowskie Góry
Kreis 52	Kreis Pszczyna „ Rybnik	Rybnik
Kreis 53	Stadt Bielsko Kreis Bielsko Stadt Cieszyn Kreis Cieszyn	Bielsko
Bezirk X	Wojewodschaft Poznań	Poznań
Kreis 53	Stadt Poznań Kreis Czarnków „ Grodzisk „ Międzychód „ Nowotomysł „ Oborniki „ Poznań	Poznań

Nr. okręgu i obwodu	Do okręgu względnie obwodu należy	Siedziba okręgu, względnie obwodu
Obwód 53	Powiat Szamotuły	Poznań
	„ Śrem	
	„ Środa	
	„ Września	
Obwód 54	m. Bydgoszcz	Bydgoszcz
	Powiat Bydgoszcz	
	„ Chodzież	
	„ Szubin	
	„ Wągrowiec	
	„ Wyrzysk	Inowrocław
Obwód 55	Powiat Gniezno	
	„ Inowrocław	
	„ Mogilno	
	„ Strzelno	
	„ Żnin	
Obwód 56	Powiat Gostyń	Leszno
	„ Kościan	
	„ Leszno	
	„ Rawicz	
	„ Śmigiel	
	„ Wolsztyn	
Obwód 57	Powiat Jarocin	Ostrów
	„ Kępno	
	„ Koźmin	
	„ Krotoszyn	
	„ Odolanów	
	„ Ostrów	
	„ Ostrzeszów	
	„ Pleszew	
Okrąg XI	Województwo pomorskie	Toruń
Obwód 58	m. Toruń	Toruń
	Powiat Brodnica	
	„ Działdowo	
	„ Toruń	
	„ Wąbrzeźno	Grudziądz
Obwód 59	m. Grudziądz	
	Powiat Chełmno	
	„ Grudziądz	
	„ Lubawa	
	„ Świecie	
	„ Tuchola	
Obwód 60	Powiat morski Gdynia	Wejherowo
	„ Kartuzy	
	„ Puck	
	„ Wejherowo	
Obwód 61	Powiat Chojnice	Tczew
	„ Gniew	
	„ Kościerzyna	
	„ Sępólno	
	„ Starogard	
	„ Tczew	

Nr. des Bezirkes und Kreises	Zum Bezirk bzw. Kreis gehört	Sitz des Bezirkes bzw. Kreises
Kreis 53	Kreis Szamotuły	Poznań
	„ Śrem	
	„ Środa	
	„ Września	
Kreis 54	Stadt Bydgoszcz	Bydgoszcz
	Kreis Bydgoszcz	
	„ Chodzież	
	„ Szubin	
	„ Wągrowiec	
	„ Wyrzysk	
Kreis 55	Kreis Gniezno	Inowrocław
	„ Inowrocław	
	„ Mogilno	
	„ Strzelno	
	„ Żnin	
Kreis 56	Kreis Gostyń	Leszno
	„ Kościan	
	„ Leszno	
	„ Rawicz	
	„ Śmigiel	
	„ Wolsztyn	
Kreis 57	Kreis Jarocin	Ostrów
	„ Kępno	
	„ Koźmin	
	„ Krotoszyn	
	„ Odolanów	
	„ Ostrów	
	„ Ostrzeszów	
	„ Pleszew	
Bezirk XI	Wojewodschaft Pommerellen	Toruń
Kreis 58	Stadt Toruń	Toruń
	Kreis Brodnica	
	„ Działdowo	
	„ Toruń	
	„ Wąbrzeźno	
Kreis 59	Stadt Grudziądz	Grudziądz
	Kreis Chełmno	
	„ Grudziądz	
	„ Lubawa	
	„ Świecie	
	„ Tuchola	
Kreis 60	Kreis morski Gdynia	Wejherowo
	„ Kartusy	
	„ Puck	
	„ Wejherowo	
Kreis 61	Kreis Chojnice	Tczew
	„ Gniew	
	„ Kościerzyna	
	„ Sępólno	
	„ Starogard	
	„ Tczew	

Nr. okręgu i obwodu	Do okręgu względnie obwodu należy	Siedziba okręgu, względnie obwodu
Okrąg XII	Województwa: nowogródzkie i wileńskie	Wilno
Obwód 62	m. Wilno	Wilno
Obwód 63	Powiat Mołodeczno	Wilno
	„ Oszmiana	
	„ Wilno-Troki	
	„ Wołożyn	
Obwód 64	Powiat Braśław	Wilno
	„ Dzisna	
	„ Postawy	
	„ Święciany	
	„ Wilejka	
Obwód 65	Powiat Baranowicze	Lida
	„ Lida	
	„ Nieśwież	
	„ Nowogródek	
	„ Słonim	
	„ Stółpce	

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym terenie Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego z dniem 1-go kwietnia 1928 r., na obszarze zaś województwa śląskiego w sześć miesięcy po ogłoszeniu zgody Sejmu Śląskiego na rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590).

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy prawne, dotyczące spraw unormowanych niniejszem rozporządzeniem.

Nr. des Bezirkes und Kreises	Zum Bezirk bzw. Kreis gehört	Sitz des Bezirkes bzw. Kreises
Bezirk XII	Wojewodschaften: Nowogrodek u. Wilno	Wilno
Kreis 62	Stadt Wilno	Wilno
Kreis 63	Kreis Mołodeczno	Wilno
	„ Oszmiana	
	„ Wilno-Troki	
	„ Wolożyn	
Kreis 64	Kreis Braślaw	Wilno
	„ Dżisna	
	„ Postawy	
	„ Święciany	
	„ Wilejka	
Kreis 65	Kreis Baranowicze	Lida
	„ Lida	
	„ Nieśwież	
	„ Nowogródek	
	„ Słonim	
	„ Stolpce	

§ 2.

Diese Verordnung tritt auf dem ganzen Gebiete der Republik Polen mit Ausnahme der Wojewodschaft Schlesien mit dem 1. April 1928 in Kraft, und auf dem Gebiete der Wojewodschaft Schlesien 6 Monate nach der Veröffentlichung des Einverständnisses des Schlesischen Sejm zu der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, Pos. 590).

Gleichzeitig verlieren ihre Geltung sämtliche gesetzlichen Vorschriften über die in dieser Verordnung geregelten Angelegenheiten.

Rozporządzenie

**Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem
Przemysłu i Handlu**

z dnia 24 lutego 1928 r.

**o udziale inspektorów pracy w czynnościach, dotyczących pozwoleń
na otwarcie lub przebudowę zakładów przemysłowych,**

(Dz. Ust. R. P. Nr. 41, poz. 398).

Na mocy art. 5 punkt a) i art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590) zarządza się co następuje:

§ 1.

Do udziału w czynnościach, dotyczących pozwoleń na otwarcie lub przebudowę zakładów przemysłowych, inspektor pracy jest powoływany z urzędu wraz z innemi zainteresowanemi władzami przez właściwą władzę przemysłową.

W wypadkach, gdy ma miejsce postępowanie uproszczone w art. 27 i 28 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), władza przemysłowa może nie zasięgać opinii inspektora pracy, jeżeli postępowanie uproszczone dotyczy zakładów poniżej 5 robotników.

§ 2.

Inspektor pracy wydaje opinię w sprawie otwarcia i przebudowy zakładu przemysłowego z punktu widzenia bezpieczeństwa i higieny pracy.

Opinię inspektor pracy przesyła pisemnie do właściwej władzy przemysłowej, a gdy czynności związane z otwarciem zakładu odbywają się komisyjnie, inspektor pracy wnioski swe zgłasza do protokołu rozprawy komisyjnej. Opinie i wnioski inspektorzy pracy winni przysyłać właściwym władzom przemysłowym w możliwie najkrótszym terminie.

§ 3.

Jeżeli w decyzji władzy przemysłowej I instancji, odnoszącej się do projektu urządzenia zakładu przemysłowego nie uwzględniono opinii lub wniosku inspektora pracy, inspektorowi pracy przysługuje prawo wniesienia w ciągu 7 dni od dnia wydania ośnośnej decyzji władzy

Verordnung

**des Ministers für Arbeit und soziale Fürsorge im Einverständnis
mit dem Handelsminister**

vom 24. Februar 1928

**über die Mitwirkung der Arbeitsinspektoren bei der Erteilung der
Erlaubnis zur Errichtung oder zum Umbau von gewerblichen Anlagen.**

(Dz. Ust. R. P. Nr. 41, Pos. 398).

Auf Grund von Art. 5 Buchst. a) und von Art. 36 der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, Pos. 590) wird angeordnet was folgt:

§ 1.

Zur Mitwirkung bei der Erteilung der Genehmigungen zur Errichtung oder zum Umbau von gewerblichen Anlagen ist der Arbeitsinspektor zusammen mit den anderen beteiligten Behörden von der zuständigen Gewerbebehörde von Amts wegen hinzuzuziehen.

In den Fällen, in denen das vereinfachte Verfahren nach Art. 27 und 28 in der Verordnung des Staatspräsidenten vom 7. Juni 1927 über das Gewerberecht (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, Pos. 468) zur Anwendung kommt, braucht die Gewerbebehörde ein Gutachten des Arbeitsinspektors nicht einzuholen, wenn das vereinfachte Verfahren einen Betrieb mit weniger als 5 Arbeitern betrifft.

§ 2.

Der Arbeitsinspektor erteilt sein Gutachten in Sachen der Errichtung und des Umbaus eines gewerblichen Betriebes vom Gesichtspunkt der Sicherheit und der Hygiene der Arbeit aus.

Der Arbeitsinspektor überreicht sein Gutachten schriftlich der zuständigen Gewerbebehörde, oder falls die mit der Errichtung eines Betriebes zusammenhängenden Tätigkeiten von einer Kommission vorgenommen werden, fügt er seine Anträge dem Protokoll über die Kommissionsberatung bei. Die Arbeitsinspektoren müssen ihre Gutachten und Anträge den zuständigen Gewerbebehörden in möglichst kurzer Zeit überreichen.

§ 3.

Wenn bei einer Entscheidung der erstinstanzlichen Gewerbebehörde über einen Plan für die Einrichtung einer gewerblichen Anlage ein Gutachten oder ein Antrag des Arbeitsinspektors unbeachtet geblieben ist, steht dem Arbeitsinspektor das Recht zu, innerhalb von 7 Tagen vom Tage des Erlasses der betreffenden Entscheidung der erstinstanzlichen

przemysłowej I instancji umotywowanego przedstawienia do właściwej władzy przemysłowej wojewódzkiej, która decyduje ostatecznie, po wysłuchaniu opinii właściwego okręgowego inspektora pracy. Jeżeli wydanie pozwolenia na otwarcie lub przebudowę zakładu przemysłowego leży w kompetencji władzy przemysłowej wojewódzkiej, jako I instancji, wówczas w razie nieuwzględnienia wniosku okręgowego inspektora pracy przysługuje temuż prawo zgłoszenia przedstawienia do Ministra Przemysłu i Handlu, który decyduje po zasięgnięciu opinii Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4.

W wypadkach, kiedy przedsiębiorca przedkłada plany i opisy, władza przemysłowa I instancji przesyła ich kopję obwodowemu inspektorowi pracy, a władza przemysłowa wojewódzka — okręgowemu inspektorowi pracy.

W razie zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego, zatrudniającego poniżej 25 robotników, władze przemysłowe przesyłają plany właściwym inspektorom pracy do opinii z zastrzeżeniem zwrotu; jeżeli zaś przesłanie planów jest niemożliwe, a inspektor pracy ma siedzibę urzędową w miejscu siedziby władzy przemysłowej, to władza przemysłowa umożliwia inspektorowi pracy wgląd w znajdujące się u niej plany i opisy, celem dania możliwości inspektorowi pracy wypowiedzenia swej opinii.

§ 5.

Do komisyjnych rozpraw na miejscu przy otwieraniu lub przebudowie zakładów przemysłowych w każdym wypadku wzywany jest inspektor pracy według właściwości, mianowicie, gdy rozprawę komisyjną przeprowadza władza przemysłowa I instancji — obwodowy inspektor pracy, gdy zaś komisyjne badanie przeprowadza władza wojewódzka — okręgowy inspektor pracy.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Gewerbebehörde eine mit Gründen versehene Darstellung der zuständigen Wojewodschafts-Gewerbebehörde einzureichen, die nach Einholung eines Gutachtens des zuständigen Bezirksarbeitsinspektors endgültig entscheidet. Wenn die Erteilung der Genehmigung zur Errichtung oder zum Umbau eines gewerblichen Betriebes in erster Instanz zur Zuständigkeit der Wojewodschafts-Gewerbebehörde gehört, steht dem Bezirksarbeitsinspektor, falls sein Antrag nicht berücksichtigt worden ist, das Recht zu, die Darlegung dem Handelsminister einzureichen, der nach Einholung eines Gutachtens des Ministers für Arbeit und soziale Fürsorge entscheidet.

§ 4.

Wenn ein Unternehmer Pläne und Beschreibungen vorlegt, überreicht die erstinstanzliche Gewerbebehörde Abschriften davon dem Kreisgewerbeinspektor oder die Wojewodschafts-Gewerbebehörde dem Bezirksarbeitsinspektor.

Im Falle der Bestätigung eines Planes für die Einrichtung einer gewerblichen Anlage, auf der weniger als 25 Arbeiter beschäftigt werden sollen, überreichen die Gewerbebehörden den zuständigen Arbeitsinspektoren die Pläne zur Begutachtung mit dem Ersuchen um Rückerstattung; wenn jedoch die Ueberreichung der Pläne nicht möglich ist, und der Arbeitsinspektor seinen Amtssitz am Orte des Sitzes der Gewerbebehörde hat, dann ermöglicht die Gewerbebehörde dem Arbeitsinspektor die Einsicht in die bei ihr befindlichen Pläne und Beschreibungen, um dem Arbeitsinspektor die Möglichkeit zur Abgabe seines Gutachtens zu verschaffen.

§ 5.

Zu den Kommissionsverhandlungen an Ort und Stelle bei der Errichtung oder dem Umbau von gewerblichen Anlagen ist in jedem Falle der Arbeitsinspektor zu laden gemäss der Zuständigkeit, nämlich wenn die erstinstanzliche Gewerbebehörde die Kommissionsverhandlungen führt, der Kreisarbeitsinspektor, wenn jedoch die Wojewodschaftsbehörde die Kommissionsuntersuchung vornimmt, der Bezirksarbeitsinspektor.

§ 6.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Veröffentlichung auf dem ganzen Gebiete der Republik Polen mit Ausnahme der Wojewodschaft Schlesien in Kraft.

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra Przemysłu i Handlu
z dnia 24 lutego 1928 r.
o stosunku wzajemnym organów inspekcji pracy i władz górniczych.
(Dz. Ust. R. P. Nr. 41. poz. 399).

Na podstawie art. 3, 36 i 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67. poz. 590) zarządza się co następuje:

§ 1.

Organa inspekcji pracy sprawować będą nadzór nad bezpieczeństwem pracy, higieną i socjalną ochroną pracy w hutach. W innych zakładach pracy, podległych ustawom górniczym, organa inspekcji pracy sprawują nadzór nad socjalną ochroną pracy i higieną pracy, zaś nadzór nad bezpieczeństwem pracy sprawują władze górnicze.

Inspektor pracy zwiedza zakład górniczy pod ziemią tylko w towarzystwie przewodnika, którego deleguje kierownictwo zakładu górniczego; jednakże przewodnik na żądanie inspektora pracy nie będzie obecny przy badaniu osób, zatrudnionych w zakładzie.

§ 2.

O ile organ władzy górniczej stwierdzi w zakładzie, podlegającym nadzorowi tej władzy, wykroczenie przeciwko przepisom higieny pracy lub ochrony pracy, powinien niezwłocznie powiadomić o tem właściwego obwodowego inspektora pracy; podobny obowiązek ciąży na organach inspekcji pracy w stosunku do władz górniczych, w sprawach dotyczących bezpieczeństwa pracujących w zakładach podległych w zakresie bezpieczeństwa pracy władzom górniczym.

§ 3.

Przy otwieraniu lub przebudowie zakładów górniczych komisję, udzielającą zezwolenia na otwarcie lub przebudowę, obowiązane są zasięgać opinii właściwego obwodowego inspektora pracy ze względu na higienę pracy. Obwodowy inspektor pracy mocen jest delegować na miejsce podinspektora pracy albo lekarza inspekcyjnego.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Verordnung

des Ministers für Arbeit und soziale Fürsorge und des Handelsministers
vom 24. Februar 1928

über das gegenseitige Verhältnis der Organe der Arbeitsaufsicht und der
Bergbehörden.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 41, Pos. 399).

Auf Grund von Art. 3, 36 und 38 der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, Pos. 590) wird angeordnet was folgt:

§ 1.

Die Organe der Arbeitsaufsicht üben die Aufsicht über die Sicherheit der Arbeit, die Hygiene und den sozialen Schutz der Arbeit in Hütten aus. In anderen den Berggesetzen unterliegenden Betrieben üben die Organe der Arbeitsaufsicht die Aufsicht über den sozialen Arbeitsschutz und die Arbeitshygiene aus, während die Aufsicht über die Sicherheit der Arbeit die Bergbehörden ausüben.

Der Arbeitsinspektor besucht ein Bergwerk unter Tage nur in Begleitung eines von der Grubenverwaltung gestellten Führers; jedoch darf der Führer auf Verlangen des Arbeitsinspektors bei der Befragung der im Betriebe beschäftigten Personen nicht zugegen sein.

§ 2.

Falls ein Organ der Bergbehörde in einem der Aufsicht dieser Behörde unterliegenden Betriebe einen Verstoß gegen die Vorschriften der Arbeitshygiene oder des Arbeitsschutzes feststellt, muss es den zuständigen Kreisarbeitsinspektor unverzüglich davon benachrichtigen. Die entsprechende Verpflichtung haben die Organe der Arbeitsaufsicht gegenüber den Bergbehörden in Sachen der Sicherheit der in den Betrieben Beschäftigten, die hinsichtlich der Sicherheit der Arbeit den Bergbehörden unterliegen.

§ 3.

Bei der Errichtung oder dem Umbau von Bergbetrieben sind die Kommissionen, die die Genehmigung zur Errichtung oder zum Umbau erteilen, verpflichtet, das Gutachten des zuständigen Kreisarbeitsinspektors bezüglich der Arbeitshygiene einzuholen. Der Kreisarbeitsinspektor ist berechtigt, einen Unterarbeitsinspektor oder einen Inspektionsarzt dorthin abzuordnen.

§ 4.

Diese Verordnung tritt am Tage der Veröffentlichung auf dem ganzen Gebiete der Republik Polen mit Ausnahme der Wojewodschaft Schlesien in Kraft.

Rozporządzenie

**Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy
i Opieką Społeczną**

z dnia 22 marca 1928 r.

**o współdziałaniu organów policji państwowej i władz samorządowych
z inspekcją pracy.**

(Dz. Ust. R. P. Nr. 58, poz. 546).

Na podstawie art. 34 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590) zarządza się co następuje:

§ 1.

Organa policji państwowej o spostrzeżonych wykroczeniach przepisów prawnych, dotyczących stosunków pracy, sporządzają protokoły i przesyłają je do właściwego inspektora pracy.

Organa te w poszczególnych wypadkach na wniosek inspektora pracy sprawdzają wykonywanie przepisów prawnych w sprawie czasu pracy, zatrudniania kobiet i młodocianych oraz wykonanie nakazów inspektora pracy. Protokoły sporządzane przez funkcjonariuszów policji państwowej w sprawach przekraczania godzin handlu winny być kierowane wprost do właściwych powiatowych władz administracji ogólnej zgodnie z art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364).

§ 2.

W razie utrudniania wstępu inspektorom pracy do zakładów pracy i wogóle w wypadku czynnego oporu przeciwko spełnianiu przez inspektorów pracy ich czynności urzędowych, organa policji państwowej na żądanie inspektora pracy obowiązane są niezwłocznie udzielić mu pomocy, usuwając przeszkody, uniemożliwiające wykonywanie czynności urzędowych, niezależnie od sporządzenia protokołu za opór władzy. Inspektor pracy, żądając pomocy policji państwowej, okazuje swą legitymację urzędową.

§ 3.

W razie wybuchu strejków lub zamieszek w zakładach pracy, zatrudniających powyżej 50 robotników, wypadków żywiołowych w zakładach pracy, organa policji państwowej, gdy dowiedzą się o tych zdarzeniach, zawiadamiają niezwłocznie o powyższem właściwego inspektora pracy.

Verordnung

des Innenministers im Einvernehmen mit dem Minister für Arbeit
und soziale Fürsorge

vom 22. März 1928

über die Mitwirkung der Organe der staatlichen Polizei und der Selbst-
verwaltungsbehörden mit der Arbeitsaufsicht.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 58, Pos. 546).

Auf Grund des Art. 34 der Verordnung des Staatspräsidenten vom
14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, Pos. 590)
wird folgendes angeordnet:

§ 1.

Die Organe der staatlichen Polizei haben über wahrgenommene
Uebertretungen der gesetzlichen Vorschriften über die Arbeitsverhältnisse
Protokolle aufzunehmen und sie dem zuständigen Arbeitsinspektor zu
überreichen.

Diese Organe haben in einzelnen Fällen auf Antrag des Arbeits-
inspektors die Befolgung der gesetzlichen Vorschriften über die Arbeits-
zeit, die Beschäftigung von Frauen und Jugendlichen sowie die Ausfüh-
rung der Verfügungen des Arbeitsinspektors zu prüfen. Die von den
Beamten der staatlichen Polizei über die Ueberschreitung der Geschäfts-
zeit im Handel aufgenommenen Protokolle müssen den zuständigen Kreis-
behörden der Allgemeinen Landesverwaltung gemäss Art. 17 der Ver-
ordnung des Staatspräsidenten vom 22. März 1928 über die Geschäfts-
zeit im Handel und die Stunden der Offenhaltung von Handelsunterneh-
mungen und einiger Gewerbeunternehmungen (Dz. Ust. R. P. Nr. 38,
Pos. 364) unmittelbar übersandt werden.

§ 2.

Falls dem Arbeitsinspektor der Zutritt in Betriebe erschwert und
ihm überhaupt bei der Erfüllung seiner Amtspflichten tätlicher Wider-
stand geleistet wird, müssen die Organe der staatlichen Polizei auf Ver-
langen des Arbeitsinspektors ihm unverzüglich Hilfe leisten, die die Erfül-
lung seiner Amtspflichten unmöglich machenden Hindernisse beseitigen,
unbeschadet der Aufnahme eines Protokolls wegen Widerstandes gegen
die Staatsgewalt. Der Arbeitsinspektor, der die Hilfe der staatlichen
Polizei in Anspruch nimmt, hat seinen amtlichen Ausweis vorzuzeigen.

§ 3.

Ueber den Ausbruch eines Streikes oder von Unruhen in den mehr
als 50 Arbeiter beschäftigenden Betrieben, über Katastrophen in Betrie-
ben, haben die Organe der staatlichen Polizei unverzüglich nach erlangter
Kenntnis dem zuständigen Arbeitsinspektor Mitteilung zu machen.

§ 4.

Jeżeli skutkiem wypadku przy pracy nastąpi śmierć, lub ciężkie uszkodzenie ciała, policja państwowa przeprowadza dochodzenie i zawiadamia niezwłocznie telefonicznie lub pisemnie inspektora pracy, podając okoliczności wypadku.

Przepis powyższy nie narusza obowiązków policji państwowej w zakresie zawiadamiania władz sądowych i dochodzenia przestępstw w myśl ustaw postępowania karnego.

§ 5.

Władze samorządowe na wniosek inspektora pracy zarządzają doręczanie pism urzędowych inspekcji pracy, jak również, w razie potrzeby i w miarę możliwości udzielają w swych lokalach urzędowych czasowych pomieszczeń na odbywanie czynności urzędowych inspekcji pracy.

Koszta, jako wydatki obciążające inspekcję pracy, będą zwracane zainteresowanym związkom komunalnym według norm ustalonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 4.

Wenn ein Unfall bei der Arbeit den Tod oder eine schwere Körperverletzung zur Folge hat, führt die staatliche Polizei die Untersuchung und benachrichtigt den Arbeitsinspektor unverzüglich telefonisch oder schriftlich unter Schilderung der näheren Umstände des Unfalles.

Die vorstehende Bestimmung berührt nicht die Pflicht der staatlichen Polizei, die Gerichtsbehörden zu benachrichtigen und über strafbare Handlungen gemäss den Strafgesetzsprozessen Ermittlungen anzustellen.

§ 5.

Die Selbstverwaltungsbehörden ordnen auf Antrag des Arbeitsinspektors die Zustellung von amtlichen Schreiben des Arbeitsinspektorats an und stellen erforderlichenfalls, soweit es ihnen möglich ist, in ihren Amtsräumen für die Zeit der Erledigung der Amtstätigkeit der Arbeitsaufsicht Räumlichkeiten zur Verfügung.

Die Kosten als Ausgaben, die die Arbeitsaufsicht belasten, sind den beteiligten Kommunalverbänden nach den vom Innenminister im Einvernehmen mit dem Minister für Arbeit und soziale Fürsorge aufgestellten Bestimmungen zurückzuerstatten.

§ 6.

Diese Verordnung tritt am Tage der Veröffentlichung in Kraft.

Rozporządzenie

Rady Ministrów

z dnia 2 kwietnia 1928 r.

o komisjach specjalnych, powołanych do rozstrzygania skarg na nakazy inspektorów pracy.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 52, poz. 497).

Na podstawie art. 26 ustęp ostatni rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590) zarządza się co następuje:

§ 1.

Do rozpoznawania skarg na nakazy inspektorów pracy, przewidziane w art. 25 ustęp 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590), powołane będą komisje przy wojewodach (Komisarzu Rządu m. st. Warszawy), do rozpoznawania zaś odwołań od decyzji komisji przy wojewodach (Komisarzu Rządu m. st. Warszawy) powołana będzie komisja przy Ministrze Pracy i Opieki Społecznej.

§ 2.

Niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia wojewodowie (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) wyznaczą na okres lat trzech zastępcę przewodniczącego komisji przy wojewodzie oraz członków komisji i ich zastępców z działu administracji przemysłowej, rolniczej, robót publicznych i sanitarnej, zaś okręgowy inspektor pracy wyznaczy swego zastępcę.

W razie skargi na nakaz, dotyczący zakładu państwowego lub będącego pod zarządem państwowym, wojewoda ustala, jakiej władzy pod względem gospodarczym zakład podlega i zwraca się do tej władzy o wyznaczenie delegata do komisji.

§ 3.

Po wpłynięciu skargi na nakaz inspektora pracy, przewidziany w art. 25 ustęp 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy, przewodniczący komisji zarządza zwołanie komisji, wyznaczając terminy posiedzenia w ten sposób, ażeby skarga na nakaz, zaopatrzony rygiorem natychmiastowego wykonania (art. 25 ustęp trzeci rozporządzenia z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy), mogła być rozstrzygnięta w ciągu tygodnia od dnia wpłynięcia skargi, inne zaś skargi — w ciągu 4 tygodni.

Verordnung

des Ministerrates

vom 2. April 1928

über Sonderausschüsse zur Entscheidung von Klagen gegen Verfügungen der Arbeitsinspektoren.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 52, Pos. 497).

Auf Grund von Art. 26 letzter Absatz der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, Pos. 590) wird angeordnet was folgt:

§ 1.

Zur Entscheidung über die Klagen gegen die in Art. 25, Abs. 1 der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, Pos. 590) vorgesehenen Verfügungen der Arbeitsinspektoren sind die Ausschüsse bei den Wojewoden (dem Regierungskommissar der Hauptstadt Warszawa) berufen, und zur Entscheidung über Berufungen gegen die Entscheidungen der Ausschüsse bei den Wojewoden (dem Regierungskommissar der Hauptstadt Warszawa) ist ein Ausschuss beim Minister für Arbeit und soziale Fürsorge berufen.

§ 2.

Unverzüglich nach Inkrafttreten dieser Verordnung ernennen die Wojewoden (der Regierungskommissar der Hauptstadt Warszawa) für die Zeit von 3 Jahren den Stellvertreter des Vorsitzenden des Ausschusses beim Wojewoden sowie die Mitglieder des Ausschusses und ihre Stellvertreter aus der Abteilung für Gewerbe, Landwirtschaft, öffentliche Arbeiten und Gesundheitswesen, während der Bezirksarbeitsinspektor seinen Stellvertreter ernennt.

Bei einer Klage gegen eine Verfügung, die einen staatlichen oder unter staatlicher Aufsicht stehenden Betrieb betrifft, stellt der Wojewode fest, welcher Behörde der Betrieb in wirtschaftlicher Beziehung untersteht, und wendet sich an diese Behörde um Ernennung eines Delegierten für den Ausschuss.

§ 3.

Nach Eingang einer Klage gegen eine in Art. 25, Abs. 1 der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht vorgesehene Verfügung beruft der Ausschussvorsitzende den Ausschuss ein und bestimmt die Sitzungstermine in der Weise, dass eine Klage gegen eine mit der Aufforderung zur sofortigen Ausführung (Art 25, Abs. 3 der Verordnung vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht) vorgesehene Verfügung innerhalb einer Woche nach Eingang der Klage und die anderen Klagen innerhalb von 4 Wochen entschieden werden können.

§ 4.

Skład komisji każdorazowo ustala przewodniczący w zależności od charakteru rozpoznawanej sprawy zgodnie z art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy. Na posiedzeniu komisji z urzędu przewodniczy wojewoda lub wyznaczony przez niego zastępca. Referentem sprawy na posiedzeniu komisji jest z urzędu okręgowy inspektor pracy lub też jego zastępca.

§ 5.

O terminie rozpoznawania skargi zawiadamia się skarżącego. Skarżącemu przysługuje prawo udzielania wyjaśnień na posiedzeniu komisji osobiście lub przez pełnomocnika. Pisemne wyjaśnienia i uzasadnienia skargi mogą być składane przez skarżącego lub jego pełnomocnika najpóźniej przy otwarciu posiedzenia.

§ 6.

Decyzja komisji zapada większością głosów, a w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Decyzja winna być wydana na piśmie, należyćie pod względem prawnym i faktycznym uzasadniona, oraz podpisana przez przewodniczącego i wszystkich członków. Protokół posiedzenia podpisują przewodniczący i wszyscy członkowie, oraz protokółant wyznaczony przez wojewodę. Członkom komisji przysługuje prawo zgłoszenia do protokołu odrębnego zdania.

Jeżeli stan faktyczny sprawy nasuwa jakiegokolwiek wątpliwości, komisja może bądź sama przeprowadzić badania na miejscu, bądź delegować w tym celu jednego lub więcej członków komisji; komisja może też powołać rzeczoznawców dla zbadania sprawy i wydania opinii.

§ 7.

Przedstawiciele i ich zastępców do komisji przy Ministrze Pracy i Opieki Społecznej w myśl art. 26 ustęp czwarty rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy wyznaczają Ministrowie Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu i Spraw Wewnętrznych na okres 3-letni.

W wypadkach, gdy sprawa dotyczy zakładu państwowego lub będącego pod zarządem państwowym, Minister Pracy i Opieki Społecznej zwraca się do ministerstwa, któremu zakład podlega, o wyznaczenie przedstawiciela do komisji.

§ 8.

Do rozpoznawania spraw na komisji przy Ministrze Pracy i Opieki Społecznej analogicznie mają zastosowanie postanowienia § 5 i § 6 niniejszego rozporządzenia. Posiedzenie komisji zwołuje Minister Pracy i Opieki Społecznej. Referentem sprawy z urzędu jest przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4.

Der Vorsitzende bestimmt jedesmal die Zusammensetzung des Ausschusses entsprechend der zur Entscheidung stehenden Sache gemäss Art. 25 der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht. Bei einer Ausschusssitzung führt der Wojewode oder der von ihm ernannte Stellvertreter von Amts wegen den Vorsitz. Berichterstatter in einer Ausschuss-Sitzung ist von Amts wegen der Bezirksarbeitsinspektor oder sein Stellvertreter.

§ 5.

Vom Termin zur Verhandlung der Klage wird der Kläger benachrichtigt. Der Kläger ist berechtigt, in der Ausschuss-Sitzung persönlich oder durch seinen Bevollmächtigten Erklärungen abzugeben. Schriftliche Erklärungen und Begründungen der Klage müssen vom Kläger oder von seinem Bevollmächtigten spätestens bei Eröffnung der Sitzung eingebracht werden.

§ 6.

Die Entscheidung des Ausschusses erfolgt mit Stimmenmehrheit, bei Stimmengleichheit entscheidet die Stimme des Vorsitzenden. Die Entscheidung muss schriftlich ergehen, rechtlich und tatsächlich gehörig begründet, sowie vom Vorsitzenden und von allen Beisitzern unterschrieben sein. Das Sitzungsprotokoll unterschreiben der Vorsitzende und sämtliche Beisitzer sowie der vom Wojewoden bestimmte Protokollführer. Die Beisitzer des Ausschusses haben das Recht, eine abweichende Ansicht auf dem Protokoll zu vermerken.

Falls der Tatbestand zu Zweifeln Anlass gibt, so kann der Ausschuss entweder selbst Untersuchungen an Ort und Stelle anstellen oder einen oder mehrere Ausschussbeisitzer damit beauftragen; der Ausschuss kann auch Sachverständige zur Untersuchung der Sache und zur Abgabe eines Gutachtens heranziehen.

§ 7.

Die Vertreter und ihre Stellvertreter für den Ausschuss beim Minister für Arbeit und soziale Fürsorge nach Art. 26, Abs. 4 der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht ernennen der Minister für Arbeit und soziale Fürsorge, der Handelsminister und der Innenminister für die Zeit von 3 Jahren.

In den Fällen, in denen die Sache einen staatlichen oder unter staatlicher Leitung stehenden Betrieb betrifft, ersucht der Minister für Arbeit und soziale Fürsorge dasjenige Ministerium, dem der Betrieb untersteht, um Ernennung eines Ausschussvertreters.

§ 8.

Für die Entscheidung von Sachen im Ausschuss beim Minister für Arbeit und soziale Fürsorge finden die Bestimmungen der §§ 5 und 6 dieser Verordnung entsprechende Anwendung. Die Ausschuss-Sitzungen beruft der Minister für Arbeit und soziale Fürsorge ein. Berichterstatter ist von Amts wegen der Vertreter des Ministeriums für Arbeit und soziale Fürsorge.

Okręgowemu inspektorowi pracy w sprawach rozpatrywanych na skutek jego odwołania przysługują uprawnienia skarżącego, przewidziane w § 5 i § 6 niniejszego rozporządzenia. Odpis odwołania okręgowego inspektora pracy powinien być doręczony właścicielowi względnie kierownikowi zainteresowanego zakładu pracy z jednoczesnym zawiadomieniem go o dniu posiedzenia; właściciel względnie kierownik zakładu może składać na komisji wyjaśnienia pisemne lub ustne, osobiście lub przez pełnomocnika.

§ 9.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze *wchodzi* w życie z dniem ogłoszenia.

Dem Bezirksarbeitsinspektor stehen in den auf seine Berufung hin zur Verhandlung kommenden Angelegenheiten die in §§ 5 und 6 dieser Verordnung bezeichneten Berechtigungen des Klägers zu. Eine Abschrift der Berufung des Bezirksarbeitsinspektors muss dem Eigentümer bzw. dem Leiter des beteiligten Betriebes gleichzeitig mit der Benachrichtigung vom Tage der Sitzung zugestellt werden. Der Eigentümer bzw. Leiter des Betriebes kann dem Ausschuss schriftlich oder mündlich, persönlich oder durch einen Bevollmächtigten Erklärungen zukommen lassen.

§ 9.

Die Ausführung dieser Verordnung wird dem Minister für Arbeit und soziale Fürsorge im Einvernehmen mit dem zuständigen Ministerium übertragen.

§ 10.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Verkündung in Kraft.

Rozporządzenie

Rady Ministrów

z dnia 30 czerwca 1928 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska podinspektorów i inspektorów pracy.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 78, poz. 690).

Na podstawie art. 16 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590) oraz art. 11 i 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1.

Kandydaci na stanowiska podinspektorów i inspektorów pracy winni odpowiadać warunkom określonym w art. 6 i 7 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, posiadać ukończone studia wyższe, o ile zaś chodzi o kandydatów na stanowiska inspektorów pracy, — również specjalne kwalifikacje, określone w art. 16 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy, odbyć co najmniej roczną służbę przygotowawczą (praktykę) w inspekcji pracy i złożyć egzamin, przewidziany niniejszem rozporządzeniem.

W wyjątkowych wypadkach mogą być dopuszczeni do służby przygotowawczej (praktyki) kandydaci, nie posiadający wymaganego wykształcenia, o ile zostaną od tego warunku zwolnieni w myśl art. 11 względnie art. 115 ustęp 1 ustawy o państwowej służbie cywilnej, względnie o ile chodzi o kandydatów na inspektorów pracy — w myśl art. 16 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o inspekcji pracy.

§ 2.

Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wnosić do władzy, powołanej do mianowania.

Do podań mają być dołączone: metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wymaganych studiów oraz dokładny życiorys.

Przed przyjęciem do służby przygotowawczej władza, powołana do mianowania, zasięga opinii lekarza urzędowego co do stanu zdrowia kandydata.

Verordnung

des Ministerrats

vom 30. Juni 1928

über den Vorbereitungsdienst und die Prüfung der Bewerber um Stellen als Unterarbeitsinspektoren und als Arbeitsinspektoren.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 78, Pos. 690).

Auf Grund des Art. 16 Abs. 2 der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, Pos. 590) sowie von Art. 11 und 12 des Gesetzes über den staatlichen Zivildienst vom 17. Februar 1922 (Dz. Ust. R. P. Nr. 21, Pos. 164) wird verordnet was folgt.

§ 1.

Die Bewerber um Stellen als Unterarbeitsinspektoren und als Arbeitsinspektoren müssen den in Art. 6 und 7 des Gesetzes vom 17. Februar 1922 über den staatlichen Zivildienst angegebenen Bedingungen entsprechen, höhere Studien beendet haben, und wenn es sich um Bewerber um Stellen als Arbeitsinspektoren handelt, auch noch die besonders in Art. 16 Abs. 1 der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht bestimmten Befähigungen besitzen, zum mindesten einen einjährigen Vorbereitungsdienst (Praxis) in der Arbeitsaufsicht zurückgelegt und die in dieser Verordnung vorgesehene Prüfung abgelegt haben.

In Ausnahmefällen können zum Vorbereitungsdienst (zur Praxis) Bewerber zugelassen werden, die die geforderte Ausbildung nicht besitzen, wenn sie von dieser Bedingung gemäss Art. 11 bzw. Art. 115 Abs. 1 des Gesetzes über den staatlichen Zivildienst, bzw. wenn es sich um Bewerber um Stellen von Arbeitsinspektoren handelt, gemäss Art. 16 Abs. 3 der Verordnung des Staatspräsidenten über die Arbeitsaufsicht befreit worden sind.

§ 2.

Anträge auf Zulassung zum Vorbereitungsdienst müssen den zur Ernennung berufenen Behörden eingereicht werden.

Den Anträgen muss hinzugefügt werden die Geburtsurkunde, der Nachweis der polnischen Staatsangehörigkeit, der Nachweis der Beendigung der geforderten Studien sowie ein ausführlicher Lebenslauf.

Vor der Annahme zum Vorbereitungsdienst holt die zur Ernennung berufene Behörde das Gutachten eines beamteten Arztes über den Gesundheitszustand des Bewerbes ein.

§ 3.

Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok. W czasie tej służby kandydat winien zapoznać się z czynnościami, wchodzącymi w zakres inspekcji pracy, jako też czynnościami kancelaryjno-biurowymi.

O wyniku służby przygotowawczej orzeka na podstawie sprawozdania bezpośredniej władzy służbowej kandydata Minister Pracy i Opieki Społecznej na wniosek Głównego Inspektora Pracy.

Sprawozdanie bezpośredniej władzy służbowej winno zawierać ocenę pilności i uzdolnienia kandydata oraz jego zachowania się w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej może Minister Pracy i Opieki Społecznej zwolnić kandydata ze służby lub orzec przedłużenie służby przygotowawczej, jednak najwyżej na przeciąg dalszych dwóch lat. Jeżeli ponowna ocena wypadnie ujemnie, należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 4.

Po ukończeniu pierwszego, a przed upływem trzeciego roku służby przygotowawczej z dodatnim wynikiem winien kandydat poddać się egzaminowi. W razie niepoddania się egzaminowi w ciągu trzech lat od wstąpienia do służby należy kandydata zwolnić ze służby.

Podania o dopuszczenie do egzaminu należy wносить w drodze służbowej do Ministra Pracy i Opieki Społecznej, który orzeka o dopuszczeniu kandydata do egzaminu, przyczem wyznaczenie terminu egzaminu następuje na wniosek Głównego Inspektora Pracy.

§ 5.

Komisję egzaminacyjną ustanawia się przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, względnie jego zastępcy, i czterech komisarzy egzaminacyjnych, względnie ich zastępców, mianowanych na przeciąg lat 2 przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej na wniosek Głównego Inspektora Pracy. Co najmniej jeden z członków komisji powinien posiadać ukończone studia prawnicze.

§ 6.

Przewodniczący kieruje egzaminem, oznacza kolejność egzaminowania i ma prawo zadawania pytań ze wszystkich przedmiotów. Komisarzom egzaminacyjnym przysługuje prawo egzaminowania tylko z tych przedmiotów, do których zostali powołani. Podział przedmiotów egzaminu pomiędzy poszczególnych komisarzy egzaminacyjnych przeprowadza przewodniczący komisji egzaminacyjnej.

§ 7.

Egzamin jest pisemny i ustny.

Egzamin ustny winien odbyć się najpóźniej w terminie trzydniowym po pisemnym.

§ 3.

Der Vorbereitungsdienst dauert grundsätzlich ein Jahr. In dieser Zeit muss der Bewerber sich mit den in den Wirkungskreis der Arbeitsaufsicht fallenden Tätigkeiten sowie auch mit den Kanzlei- und Büro-tätigkeiten bekanntmachen.

Ueber den Erfolg des Vorbereitungsdienstes entscheidet auf Grund eines Berichtes der unmittelbar vorgesetzten Dienstbehörde des Bewerbers der Minister für Arbeit und soziale Fürsorge auf Antrag des Hauptarbeitsinspektors. Der Bericht der unmittelbar vorgesetzten Dienstbehörde muss ein Urteil über den Fleiss und die Fähigkeiten des Bewerbers sowie über seine dienstliche und ausserdienstliche Führung enthalten.

Bei erfolgloser Ableistung des Vorbereitungsdienstes kann der Minister für Arbeit und soziale Fürsorge den Bewerber aus dem Dienste entlassen oder die Verlängerung des Vorbereitungsdienstes verfügen, jedoch höchstens für weitere 2 Jahre. Wenn die erneute Beurteilung ablehnend ausfällt, muss der Bewerber aus dem Dienste entlassen werden.

§ 4.

Nach Beendigung des ersten und vor Ablauf des dritten Jahres des mit Erfolg geleisteten Vorbereitungsdienstes muss sich der Bewerber einer Prüfung unterziehen. Falls er sich der Prüfung innerhalb von 3 Jahren vom Eintritt in den Dienst ab nicht unterzieht, muss der Bewerber aus dem Dienste entlassen werden.

Die Anträge auf Zulassung zur Prüfung müssen im Dienstwege beim Minister für Arbeit und soziale Fürsorge eingereicht werden, der über die Zulassung des Bewerbers zum Examen entscheidet, wobei die Bestimmung des Prüfungstermines auf Antrag des Hauptarbeitsinspektors erfolgt.

§ 5.

Die Prüfungskommission wird beim Ministerium für Arbeit und soziale Fürsorge gebildet.

Die Prüfungskommission setzt sich zusammen aus dem Vorsitzenden bzw. seinem Vertreter und aus 4 Prüfungskommissaren bzw. ihren Vertretern, die für die Dauer von 2 Jahren vom Minister für Arbeit und soziale Fürsorge auf Antrag des Hauptarbeitsinspektors ernannt werden. Mindestens ein Mitglied der Kommission muss die Rechtsstudien beendet haben.

§ 6.

Der Vorsitzende leitet die Prüfung, bestimmt die Reihenfolge der Prüfung und hat das Recht, Fragen aus allen Gebieten zu stellen. Die Prüfungskommissare haben das Recht, nur in den Gegenständen zu prüfen, für die sie berufen worden sind. Die Einteilung der Prüfungsgegenstände unter die einzelnen Prüfungskommissare nimmt der Vorsitzende der Prüfungskommission vor.

§ 7.

Die Prüfung wird schriftlich und mündlich abgelegt.

Die mündliche Prüfung muss spätestens innerhalb von 3 Tagen nach der schriftlichen Prüfung stattfinden.

§ 8.

Egzamin pisemny polega na opracowaniu jednego lub dwóch tematów wybranych przez komisję egzaminacyjną na wniosek poszczególnych egzaminatorów.

Przedmiotem wypracowania ma być rozstrzygnięcie jednej lub dwóch spraw z dziedziny inspekcji pracy na podstawie aktów.

Przy wyborze tematu winna komisja baczyć na to, aby kandydat o średnim uzdolnieniu mógł opracować zadania w przeciągu sześciu godzin. Egzamin nie może trwać dłużej niż osiem godzin.

Egzamin pisemny odbywa się w lokalu urzędowym pod nadzorem jednego z członków komisji lub innego wyznaczonego urzędnika.

Kandydat winien mieć możliwość korzystania ze zbioru ustaw i rozporządzeń. Wszelka inna pomoc, w szczególności porozumiewanie się kandydatów między sobą lub z innymi osobami jest niedopuszczalne.

Kandydat po ukończeniu wypracowania przed opuszczeniem lokalu urzędowego oddaje je urzędnikowi sprawującemu nadzór, który stwierdza na wypracowaniu czas rozpoczęcia i ukończenia wypracowania i zabezpiecza opracowanie przez opieczętowanie.

Egzamin pisemny może się odbywać równocześnie z kilku kandydatami.

§ 9.

Egzamin ustny obejmuje następujące grupy:

A. Grupa ogólna.

Obowiązujące prawo państwowe (polityczne) ze szczególnem uwzględnieniem ustawy konstytucyjnej;

obowiązujące ustawodawstwo administracyjne ze szczególnem uwzględnieniem działu inspekcji pracy;

ustrój i zakres działania władz i urzędów państwowych i samorządowych;

przepisy prawa cywilnego i karnego, materialnego i proceduralnego, których znajomość jest niezbędna w praktycznem urzędowaniu podinspektorów i inspektorów pracy;

przepisy o państwowej służbie cywilnej.

B. Grupa specjalna.

Prawodawstwo o ochronie pracy w Polsce;

prawodawstwo o ubezpieczeniach społecznych w Polsce;

technika zabezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków przy pracy; higiena przemysłowa i zawodowa;

ogólne wiadomości o przemyśle mechanicznym, górniczym i chemicznym;

kwestja społeczna w Polsce i na zachodzie (prądy i kierunki społeczne, związki zawodowe, statystyka pracy, emigracja, opieka społeczna).

Szczegółowy program egzaminu ustali Minister Pracy i Opieki Społecznej.

§ 8.

Die schriftliche Prüfung besteht in der Bearbeitung eines oder zweier von der Prüfungskommission auf Antrag der einzelnen Examinatoren ausgewählten Themen.

Den Gegenstand der Ausarbeitung soll eine Entscheidung einer oder zweier Angelegenheiten aus dem Bereich der Arbeitsaufsicht auf Grund von Akten bilden.

Bei der Auswahl des Themas muss die Kommission darauf achten, dass ein Bewerber mit mittleren Fähigkeiten die Aufgaben in 6 Stunden erledigen kann. Die Prüfung darf nicht länger als 8 Stunden dauern.

Die schriftliche Prüfung wird in einem Amtsraume unter der Aufsicht eines Mitgliedes der Kommission oder eines anderen dazu bestimmten Beamten abgelegt.

Der Bewerber muss die Möglichkeit haben, die Sammlung von Gesetzen und Verordnungen zu benutzen. Jegliche andere Hilfe, insbesondere die Verständigung der Bewerber untereinander oder mit anderen Personen ist unzulässig.

Der Kandidat gibt die Ausarbeitung nach ihrer Fertigstellung vor Verlassen des Amtsraumes dem aufsichtsführenden Beamten ab, der auf die Ausarbeitung die Zeit des Beginnes und der Beendigung der Ausarbeitung vermerkt und sie durch Versiegeln sichert.

Die schriftliche Prüfung kann gleichzeitig mit mehreren Bewerbern abgehalten werden.

§ 9.

Die mündliche Prüfung umfasst folgende Gruppen:

A. Allgemeine Gruppe.

Das geltende Staats- (politische) Recht unter besonderer Berücksichtigung des Verfassungsgesetzes;

die geltende Verwaltungsgesetzgebung unter besonderer Berücksichtigung der Arbeitsaufsicht;

die Verfassung und den Tätigkeitsbereich der Staats- und Selbstverwaltungsbehörden und -ämter;

die Vorschriften des Zivil- und Strafrechts, des materiellen und Prozessrechtes, deren Kenntnis für die Amtstätigkeit der Unterarbeitsinspektoren und der Arbeitsinspektoren notwendig ist;

die Vorschriften über den staatlichen Zivildienst.

B. Sondergruppe.

Die Gesetzgebung über den Arbeitsschutz in Polen;

die Gesetzgebung über die Sozialversicherung in Polen;

die Technik der Versicherungen gegen Unfälle bei der Arbeit, Gewerbe- und Berufshygiene,

allgemeine Kenntnisse in der mechanischen Bergwerks- und der chemischen Industrie,

die soziale Frage in Polen und im Westen (soziale Strömungen und Richtungen, Berufsverbände, Arbeitsstatistik, Auswanderung, soziale Fürsorge).

Das besondere Programm der Prüfung stellt der Minister für Arbeit und soziale Fürsorge auf.

Minister Pracy i Opieki Społecznej na wniosek Głównego Inspektora Pracy może zwolnić od egzaminu z poszczególnych przedmiotów tych kandydatów, którzy wykaza, że przedmioty te wchodziły w zakres ich studiów i że złożyli z nich przepisane egzaminy.

Egzamin ustny odbywa się z każdym kandydatem osobno i nie może trwać dłużej niż dwie godziny.

§ 10.

Jeżeli komisja egzaminacyjna uzna wypracowanie pisemne jednoznacznie za nieudatne, uważa się egzamin za niezłożony i bez egzaminu ustnego oddala się kandydata ze stopniem „nieodstatecznie”. W przeciwnym razie po odbyciu egzaminu ustnego stwierdza się wynik egzaminu z równomiernem uwzględnieniem pisemnego i ustnego egzaminu.

Wynik egzaminu oznacza się stopniami:

- 1) „bardzo dobry”, jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;
- 2) „dobry”, jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;
- 3) „dostateczny”, jeżeli wiadomości kandydata są wystarczające;
- 4) „nieodstateczny”, jeżeli wiadomości kandydata nie są wystarczające.

W razie nieodstatecznego wyniku egzaminu komisja oznacza termin powtórzenia egzaminu. Termin ten nie może być krótszy niż trzy miesiące, nie dłuższy zaś niż rok.

W razie ponownego nieodstatecznego wyniku egzaminu powtarzać nie wolno i należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 11.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne. Ostatni daje głos przewodniczący.

§ 12.

Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, tematy egzaminu pisemnego i pytania egzaminu ustnego, ocenę poszczególnych wypracowań i odpowiedzi. tudzież uchwałę komisji co do wyniku egzaminu.

§ 13.

Na dowód poddania się egzaminowi otrzymuje kandydat świadectwo urzędowe, sporządzone według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego komisji i komisarzy egzaminacyjnych oraz zaopatrzone pieczęcią Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 14.

Kandydatom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się normalne diety i koszty podróży.

Der Minister für Arbeit und soziale Fürsorge kann auf Antrag des Hauptarbeitsinspektors von der Prüfung in einzelnen Gegenständen diejenigen Bewerber befreien, die nachweisen, dass diese Gegenstände von ihren Studien umfasst worden sind und dass sie in ihnen die vorgeschriebenen Prüfungen abgelegt haben.

Die mündliche Prüfung wird mit jedem Bewerber besonders abgehalten und darf nicht länger als 2 Stunden dauern.

§ 10.

Wenn die Prüfungskommission die schriftliche Ausarbeitung einstimmig für unzureichend erachtet, wird die Prüfung als nicht bestanden angesehen und der Bewerber wird ohne mündliche Prüfung mit der Zensur „nicht ausreichend“ entlassen, andernfalls wird das Ergebnis der Prüfung nach Ablegung der mündlichen Prüfung unter gleichmässiger Berücksichtigung der schriftlichen und mündlichen Prüfung festgestellt.

Das Ergebnis der Prüfung wird mit folgenden Zensuren bezeichnet:

- 1) „sehr gut“, wenn der Bewerber hervorragende und sehr ausführliche Kenntnisse in den Prüfungsgegenständen gezeigt hat,
- 2) „gut“, wenn der Bewerber ausführliche Kenntnisse der Examensgegenstände gezeigt hat,
- 3) „ausreichend“, wenn die Kenntnisse des Bewerbers genügen,
- 4) „nicht ausreichend“, wenn die Kenntnisse des Bewerbers nicht genügen.

Bei nicht ausreichendem Ergebnis der Prüfung bestimmt die Kommission die Frist für die Wiederholung der Prüfung. Diese Frist darf nicht kürzer als 3 Monate und nicht länger als ein Jahr sein.

Bei erneutem nicht ausreichendem Ergebnis darf die Prüfung nicht wiederholt werden, und der Bewerber muss aus dem Dienste entlassen werden.

§ 11.

Die Beschlüsse der Prüfungskommission werden mit Stimmenmehrheit gefasst und sind endgültig. Der Vorsitzende stimmt als Letzter ab.

§ 12.

Ueber den Verlauf der Prüfung wird eine Protokoll geführt, in das die Zusammensetzung der Prüfungskommission, die Themen der schriftlichen Prüfung und die Fragen der mündlichen Prüfung, die Beurteilung der einzelnen Ausarbeitungen und Antworten, sowie der Beschluss der Kommission über das Ergebnis der Prüfung eingetragen werden.

§ 13.

Als Ausweis für die Ablegung der Prüfung erhält der Bewerber eine amtliche, nach dem anliegenden Muster ausgefertigte, Bescheinigung. Die Bescheinigung muss vom Vorsitzenden der Kommission und den Prüfungskommissaren unterschrieben sowie mit dem Siegel des Ministeriums für Arbeit und soziale Fürsorge versehen sein.

§ 14.

Den Bewerbern, die ihren Dienst nicht am Sitze der Prüfungskommission ausüben und sich zum ersten Mal der Prüfung unterziehen, stehen die Normaltagelöhner und Reisekosten zu.

§ 15.

Zwolnieni od egzaminu są kandydaci:

1) którzy wykaza, że już złożyli egzamin na podinspektora, względnie inspektora pracy, przed komisją egzaminacyjną przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów;

2) którzy zajmowali stanowiska inspektorów przemysłowych (względnie inspektorów fabrycznych) w b. państwach zaborczych i posiadają przynajmniej roczną służbę w inspekcji pracy w Państwie Polskiem.

§ 16.

Inspektor, względnie podinspektor pracy, mianowany do odwołania (prowizorycznie), na wypadek zamiaru mianowania go na stałe może być zwolniony od służby przygotowawczej, jeżeli przesłużył przynajmniej jeden rok w inspekcji pracy, winien być jednak poddany egzaminowi praktycznemu według postanowień niniejszego rozporządzenia, o ile do niego nie znajdują zastosowania przepisy § 15 niniejszego rozporządzenia.

Przepis powyższy stosuje się analogicznie do pracowników kontraktowych.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązujące dotychczas przepisy, wydane w przedmiocie, unormowanym niniejszem rozporządzeniem.

Załącznik do § 13 rozp. Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1928 r. (poz. 690).

L. protokołu egzaminacyjnego

ŚWIADECTWO.

Pan

(charakter służbowy)

poddał się w dniach 192 r. na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr , poz.) egzaminowi praktycznemu na stanowisko pracy i złożył go z wynikiem

Warszawa, dnia 19 r.

Komisja Egzaminacyjna przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej.

Przewodniczący Komisji:

(Pieczęć)

Komisarze Egzaminacyjni:

§ 15.

Befreit von der Prüfung werden Bewerber:

1) die nachweisen, dass sie bereits eine Prüfung zum Unterarbeitsinspektor bzw. zum Arbeitsinspektor vor der Prüfungskommission beim Ministerium für Arbeit und soziale Fürsorge auf Grund der seinerzeit geltenden Vorschriften abgelegt haben,

2) die eine Stellung als Gewerbeinspektor (bzw. Fabrikinspektor) in den früheren Teilungsstaaten eingenommen haben und mindestens einen einjährigen Dienst in der Arbeitsaufsicht im polnischen Staate zurückgelegt haben.

§ 16.

Ein auf Widerruf (vorübergehend) ernannter Arbeitsinspektor bzw. Unterarbeitsinspektor kann, wenn seine Ernennung zum ständigen Inspektor beabsichtigt ist, vom Vorbereitungsdienst befreit werden, wenn er mindestens ein Jahr in der Arbeitsaufsicht Dienste geleistet hat; er muss sich jedoch einer praktischen Prüfung nach den Bestimmungen dieser Verordnung unterziehen, wenn auf ihn nicht die Bestimmungen des § 15 dieser Verordnung Anwendung finden.

Die vorstehende Bestimmung findet entsprechende Anwendung auf Vertragsbeamte.

§ 17.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Veröffentlichung in Kraft.

Gleichzeitig verlieren ihre Geltungskraft die bisherigen über den in dieser Verordnung geregelten Gegenstand erlassenen Vorschriften.

Anlage zu § 13 der Verordnung
des Ministerrates vom 30. Juni 1928,
(Pos. 690).

Nr. des Prüfungsprotokolles

BESCHEINIGUNG.

Herr

(Dienstcharakter)

hat sich am auf Grund der Verordnung
des Ministerrates vom 30. Juni 1928 (Dz. Ust. R. P. Nr. Pos.)
der praktischen Prüfung für eine Stellung als Arbeits
unterzogen und hat die Prüfung mit Erfolg zurückgelegt.

Warszawa, den 19

Prüfungskommission beim Ministerium
für Arbeit und soziale Fürsorge.

Der Vorsitzende der Kommission:

(Siegel)

Die Prüfungskommissare:

Rozporządzenie

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 6 października 1928 r.

o postępowaniu lekarzy inspekcji pracy i o stosunku ich do innych organów inspekcji pracy.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 92. poz. 806).

Na podstawie art. 19 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67. poz. 590) zarządzam co następuje:

§ 1.

Do pomocy inspektorom pracy w sprawach nadzoru nad zakładami i przedsiębiorstwami, podległymi inspekcji pracy w zakresie ochrony zdrowia pracowników i higieny pracy powoływani są: lekarze inspekcyjni przy obwodowych inspektorach pracy i lekarze inspekcyjni przy okręgowych inspektorach pracy.

§ 2.

Lekarze inspekcyjni przy obwodowych inspektorach pracy powołani będą w szczególnie uprzemysłowionych obwodach, skupiających znaczną liczbę zakładów pracy o charakterze fabryczno-przemysłowym lub górniczym.

Lekarze inspekcyjni przy obwodowych inspektorach pracy sprawują czynności, powierzone im przez obwodowego inspektora pracy z zakresu działania obwodowych inspektorów pracy, dotyczące ochrony zdrowia pracowników i higieny pracy.

W szczególności lekarze inspekcyjni przy obwodowych inspektorach pracy obowiązani są:

- a) czuwać nad higieniczno-sanitarnymi warunkami pracy w zakładach pracy ze szczególnem zwróceniem uwagi na te zakłady, w których produkcja z natury swej wywiera szkodliwy wpływ na zdrowie pracowników przez mogące nastąpić zatrucia, zarażenia chorobami zakaźnymi lub przez wywoływanie istotnych zmian fizjologicznych, szkodliwych dla normalnego funkcjonowania organizmu;
- b) przeprowadzać badania szkodliwych lub podejrzanych o szkodliwość dla zdrowia pracowników substancji, surowców i półfabrykatów, używanych przy produkcji, względnie przysyłać je do zbadania przez Państwowy Zakład Higieny lub też inne odpowiednie instytucje i zakłady;
- c) przeprowadzić badania pracowników, podejrzanych o choroby zawodowe, oraz współdziałać z innymi władzami właściwymi

Verordnung

des Ministers für Arbeit und soziale Fürsorge

vom 6. Oktober 1928

über die Tätigkeit der Arbeitsinspektionsärzte und über ihr Verhältnis zu anderen Organen der Arbeitsinspektion.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 92, Pos. 806).

Auf Grund des Art. 19 Abs. 2 der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, Pos. 590) wird folgendes angeordnet:

§ 1.

Zur Hilfe für die Arbeitsinspektoren in Angelegenheiten der Aufsicht der Betriebe und Unternehmungen, die der Arbeitsaufsicht unterliegen, auf dem Bereiche des Schutzes der Gesundheit der Arbeiter und der Arbeitshygiene, sind die Kreisarbeitsinspektionsärzte und die Bezirksarbeitsinspektionsärzte berufen.

§ 2.

Die Kreisarbeitsinspektionsärzte werden für Kreise mit besonders reichlicher Industrie berufen, die eine erhebliche Zahl von Betrieben mit Fabrik-, Industrie- oder Bergbaucharakter umfassen.

Die Kreisarbeitsinspektionsärzte üben die ihnen vom Kreisarbeitsinspektor übertragenen Tätigkeiten auf dem Wirkungsgebiete der Kreisarbeitsinspektoren aus, die sich auf den Schutz der Gesundheit der Arbeiter und der Arbeitshygiene beziehen.

Im besonderen sind die Kreisarbeitsinspektionsärzte verpflichtet:

- a) über die gesundheitlichen Arbeitsbedingungen in den Betrieben zu wachen, unter besonderer Beachtung derjenigen Betriebe, in denen die Produktion von Natur aus einen schädlichen Einfluss auf die Gesundheit der Arbeiter durch möglicherweise eintretende Vergiftungen, Ansteckungen mit ansteckenden Krankheiten oder durch Bewirkung wesentlicher physiologischer, für die normale Körpertätigkeit schädlicher Veränderungen ausübt,
- b) Untersuchungen schädlicher oder der Schädlichkeit für die Gesundheit der Arbeitnehmer verdächtiger Substanzen, Rohstoffe und Halbfabrikate, die bei der Produktion verwendet werden, vorzunehmen bzw. sie dem staatlichen Gesundheitsamt oder auch einem anderen geeigneten Institut oder einer Anstalt zu übersenden,
- c) Untersuchungen der einer Berufskrankheit verdächtigen Arbeitnehmer vorzunehmen sowie mit anderen zuständigen Behörden

w czynnościach, mających na celu zwalczanie i zapobieganie chorobom zawodowym na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 676);

- d) przeprowadzać badania warunków pracy młodocianych i kobiet oraz wpływu tych warunków na zdrowie i ustrój fizjologiczny młodocianych i kobiet;
- e) nadzorować nad powszechnem stosowaniem badań lekarskich młodocianych przed przyjęciem ich do pracy i nad racjonalnością tych badań;
- f) wykonywać wszelkie czynności z zakresu działania obwodowych inspektorów pracy, wymagające wiedzy lekarskiej.

§ 3.

Przy wykonywaniu swych czynności lekarze inspekcyjni przy obwodowych inspektorach pracy korzystają w myśl art. 19 i 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy z uprawnień, przysługujących podinspektorom pracy przy obwodowych inspektorach pracy.

Lekarze inspekcyjni przy obwodowych inspektorach pracy podlegają służbowo tym ostatnim inspektorom.

§ 4.

Okręgowy inspektor pracy mocen jest czasowo delegować lekarza inspekcyjnego przy obwodowym inspektorze pracy do innego obwodu, w którym lekarz inspekcyjny ustanowiony nie został.

Główny Inspektor Pracy mocen jest czasowo delegować lekarza inspekcyjnego przy obwodowym inspektorze pracy do obwodu, położonego w innym okręgu.

Lekarz inspekcyjny, delegowany do innego obwodu, podlega służbowo przez czas trwania delegacji inspektorowi pracy tegoż obwodu.

§ 5.

Lekarze inspekcyjni przy okręgowych inspektorach pracy mają za zadanie czuwanie nad należytem wykonywaniem przez obwodowych inspektorów pracy oraz przez lekarzy inspekcyjnych przy obwodowych inspektorach pracy ich obowiązków w zakresie ochrony zdrowia pracowników i higieny pracy.

Lekarze inspekcyjni przy okręgowych inspektorach pracy działają na mocy upoważnienia tych inspektorów i przy wykonywaniu swych zadań korzystają z uprawnień, przysługujących podinspektorom pracy przy okręgowych inspektorach pracy, przyczem mogą zwiedzać zakłady pracy i przedsiębiorstwa na terenie okręgu; w razie potrzeby wydania zarządzeń lekarze inspekcyjni przy okręgowych inspektorach pracy zwracają się z odpowiednim zleceniem do właściwego obwodowego inspektora pracy, względnie do lekarza inspekcyjnego przy tymże inspektorze pracy.

Lekarze inspekcyjni przy okręgowych inspektorach pracy podlegają służbowo właściwym okręgowym inspektorom pracy.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

mitzuwirken bei Tätigkeiten, die die Bekämpfung und Verhütung von Berufskrankheiten auf Grund der Verordnung des Staatspräsidenten vom 22. August 1927 (Dz. Ust. R. P. Nr. 78, Pos. 676) zum Ziele haben,

- d) Untersuchungen der Arbeitsbedingungen der Jugendlichen und Frauen vorzunehmen sowie des Einflusses dieser Bedingungen auf die Gesundheit und die körperliche Verfassung der Jugendlichen und Frauen,
- e) die allgemeine Anwendung der ärztlichen Untersuchungen der Jugendlichen bei ihrer Annahme zur Arbeit und über die Zweckmässigkeit dieser Untersuchungen zu beaufsichtigen,
- f) alle Tätigkeiten im Wirkungsbereiche der Kreisarbeitsinspektoren, die eine ärztliche Wissenschaft erfordern, auszuüben.

§ 3.

Bei der Ausübung ihrer Tätigkeiten geniessen die Kreisarbeitsinspektionsärzte die den Unterinspektoren bei den Kreisarbeitsinspektoren gemäss Art. 19 und 15 der Verordnung des Staatspräsidenten vom 14. Juli 1927 über die Arbeitsaufsicht zustehenden Rechte.

Die Kreisarbeitsinspektionsärzte unterliegen dienstlich ihren Kreisarbeitsinspektoren.

§ 4.

Der Bezirksarbeitsinspektor ist berechtigt, zeitweilig einen Kreisarbeitsinspektionsarzt nach einem anderen Kreise abzuordnen, für den ein Inspektionsarzt nicht eingesetzt ist.

Der Hauptarbeitsinspektor ist berechtigt, einen Kreisarbeitsinspektionsarzt nach einem in einem anderen Bezirk liegenden Kreise abzuordnen.

Der in einen anderen Kreis abgeordnete Inspektionsarzt unterliegt dienstlich während der Dauer der Abordnung dem Arbeitsinspektor dieses Kreises.

§ 5.

Die Bezirksarbeitsinspektionsärzte haben die Aufgabe, über die gehörige Ausführung der Verpflichtungen der Kreisarbeitsinspektoren sowie der Kreisarbeitsinspektionsärzte im Bereiche des Schutzes der Gesundheit der Arbeiter und der Arbeitshygiene zu wachen.

Die Bezirksinspektoren werden auf Grund einer Ermächtigung ihrer Inspektoren tätig und geniessen bei Ausführung ihrer Aufgaben die den Unterarbeitsinspektoren bei den Bezirksarbeitsinspektoren zustehenden Berechtigungen, wobei sie die Betriebe und Unternehmungen auf dem Gebiete des Bezirkes besuchen können. Falls der Erlass einer Verfügung notwendig ist, wenden sich die Bezirksarbeitsinspektionsärzte mit einem entsprechenden Ersuchen an den zuständigen Kreisarbeitsinspektor bzw. an den Kreisarbeitsinspektionsarzt bei diesem Arbeitsinspektor.

Die Bezirksarbeitsinspektionsärzte unterliegen dienstlich dem zuständigen Bezirksarbeitsinspektor.

§ 6.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Veröffentlichung in Kraft.